

LISTY

hlavního města Prahy

AVON
PROTI
RAKOVINĚ PRSU
POCHOD 2003

14. června 2003
Praha - Václavské náměstí

více info na: www.avoncosmetics.cz
e-mail: avonpochod@avon.com
tel.: 257 089 189

LP56/03/4545

ZDARMA

www.praha-mesto.cz

červen 2003 • ročník III/6

Průjezdnost Prahy znamená velké stavby

Ono se to už málo ví, ale dopravní koncepci Prahy de facto určil Karel IV. Navrhl totiž něco, co dalece předběhlo dobu: čtyřproudé silnice přímo v centru. Třeba Ječná nebo Žitná. Dovedete si představit, jak by to vypadalo, kdyby tu vedly jen klasicky úzké silničky?

Samozřejmě, velký panovník nemohl tušit, co z jeho širokých ulic jednou bude; vždyť Prahu zaplněnou auty si neuměli představit ani mocipáni před 15 lety...

V dnešních Listech se znovu vrátíme k dopravě a k průjezdnosti našeho města. Na vnitřní dvoustranně přetiskujeme polemiku, zda na Ruzyň chceme jezdit spíš metrem či rychlodráhou, píšeme o spolupráci železnice a městské hromadné dopravy, o pokračování silničního okruhu kolem Prahy, ale třeba i o tom, proč městská policie „tak ráda“ odtahuje parkující vozidla... Samozřejmě nečekejte komplexní informace – jsou to jen další střípky do mozaiky toho, s čím se teď Praha právě potýká.

Foto: Petr Mazanec

Uvnitř červnového čísla také najdete:

Pocta Václavu Havlovi –
čestné občanství **strana 2**

Pražští zastupitelé se shodli málem jednomyslně: Havel si poctu zasloužil!

Přes pět stovek bytů
od města **strana 5**

Těm, kterým voda sebrala střechu nad hlavou, slíbilo město pomoc...

Pražská zákoutí – některá
jsou krásná **strana 7**

Celou stranu jsme tentokrát sestavili z vašich tipů.

Nejenom stovky
věží... **strana 15**

Praha je taky městem stovek mostů. Co o nich víte?

„Negativní obraz našemu fotbalu určitě škodí,“

říká Karel Poborský, největší hvězda českých fotbalových trávníků a čerstvý mistr ligy

Všichni sportovní fandové si dokážou vybavit famózní gól, který se z jeho kopaček snesl do branky ve čtvrtfinále ME 1996. I díky němu prošel Karel Poborský v následujících letech třemi slavnými zahraničními kluby – Manchesterem United, Benficou Lisabon a Laziem Řím. Před letošní sezonou se vrátil do Prahy, ale nikoli do kádru svých bývalých týmů Viktorky nebo Slavie, vybral si jejich rivala z Letné. Výraznou měrou se podílel na zisku titulu ve Spartě a dlouhodobě je i oporou českého národního týmu, za který odehrál už 86 utkání. Se slávisťou Pavlem Kukou nyní může soupeřit o historické první místo, které zatím drží Zdeněk Nehoda s devadesáti starty za „reprezentaci“. Na ligový trůn usedl se Slavíi (1996), Manchesterem (1997) a nyní i se Spartou. Karel Poborský je ženatý a má dvě děti.

Získal jste svůj třetí titul, je možné je nějak porovnat? Liší se ten letošní od ligových vítězství se Slavíi nebo Manchesterem?

Srovnat asi nejdou, každý byl jiný, důležitý a cenný, těžko je srovnávat.

Fotbal se hraje v jedenácti lidech, jak se liší mistrovský slávisťický kolektiv od toho současného spartánského?

Tenkrát se asi sešla lepší parta, byla určitě fotbalovější, ale o to je cennější letošní titul. Liga byla tuto sezonu mnohem vyrovnanější a taky se nám nedařilo všechno. Kvalita a vůbec duch mužstva se pozná, až když se nedaří, proto si letos titulu hodně cením. Celá sezona byla dlouhá, náročná jak fyzicky, tak psychicky.

Cítíte na Spartě větší tlak na hráče? Titul je tu nejspíš brán jako samozřejmost...

Je to tak, tady je titul povinnost.

Jaké byly zlomové momenty spartánské cesty za titulem? Bylo to vítězství nad Libercem 5:0, nebo výhra v derby se Slavíi?

Hodně napověděla obě derby, protože jsme v nich uhráli 4 body. Ale nedá se říct, že by byla rozhodující. Počítá se každý bod a nám hodně pomohlo, že Slavie nedokázala vyhrávat venku. Díky tomu vlastně máme titul.

Zmínili jsme městská derby. Vy jste zažil na všech svých zahraničních působištích podobná utkání, ať už v Manchesteru, Lisabonu nebo Římě, vždy jste měli městského rivala. V jednom rozhovoru jste zmiňoval, že pro portugalský nebo italský tisk jsou podobné zápasy takřka celoročním tématem. Proč se u nás o soubor mezi Spartou a Slavíi píše jen bezprostředně před a po utkání?

To je otázka celé společnosti a myšlení národa. Tady je milion problémů, drtivá většina z nich je uměle vyvolaná. I fotbal je ze strany médií stavěn do dost negativního světla, takže zájem o něj není takový...

Máte na mysli diskusi o hráčských platech nebo zpochyňování výroků rozhodčích?

Pokračování na str. 3

Foto: Archiv Sparty Praha

**SVŮU NAVŠTEVOU POMŮZETE
OBNOVIT ZOO PO PŮVODNÍ!**

PŮVODNĚ NOVÉ KONTA NA OBNOVU ZOO PRAHA:
č.ú. 22 22 22 22 22 / 6000

NOVINKY V ZOO PRAHA

FARKOVISTE KOL

PŮJČOVNA VOZÍTEK

PŠDM VSTUP PŮVOLENI

**PO CHODNÍKU
SLAVÍI
STOPY 26 ZVÍŘAT**

WWW.ZOOPRAHA.CZ

LP336/03/667

RYCHLÉ ČTENÍ

CENTRUM PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ KRAJE PRAHA

Poradny:

- Praha 1, Rybná 24 224 828 431
- Praha 2, Balbínova 6 224 253 877
- Praha 4, Jarníkova 1895 271 911 670
- Praha 5, Zborovská 46 257 315 430
- Praha 6, Wuchterlova 11 224 323 433
- Praha 9, U Skládky 4 284 810 936
- Praha 10, Moskevská 61 272 741 825

Jsme zde pro všechny, kteří nás potřebují...

NÁŠ FOTOGRAF KAREL CUDLÍN VYSTAVUJE V BRUSELU A V NEW YORKU

V prostorách Pražského domu v Bruselu, ale současně také v proslulé Leica Gallery na Broadwayi, vystavuje své fotografie Karel Cudlín, spolupracovník Listů hlavního města Prahy. Možná teď zrovna do žádné z obou metropolí nebudete cestovat, ale přesto nezůstanete o připomínku jeho tvorby ochuzeni:

v srpnovém čísle přineseme výběr z Cudlínových fotografií, vztahujících se k obnově povodně postiženého Karlína.

NAPŘÍČ HRANICEMI – NOVÉ HORIZONTY VÝCHODU

...tak se jmenuje projekt pořádaný organizací Discovery Campus ve spolupráci s FAMU a s Institutem dokumentárního filmu. Třídenní setkání bude probíhat od 20. do 22. června pod patronací a na půdě Magistrátu hl. města Prahy (Mariánské nám. 2, Praha 1). Discovery Campus je v Evropě jediným profesionálním vzdělávacím a školicím centrem, které chce propojit práci filmových tvůrců, věnujících se dokumentární tvorbě. Nabízí profesionálům i začínajícím autorům teoretické i praktické informace o možnostech mezinárodních koprodukcí. Více informací naleznete na www.discovery-campus.de.

MIRO ŽBIRKA ZPÍVAL DĚTEM NA BULOVCE

V nepřehledném množství nejrůznějších forem oslav Dětského dne by neměl zapadnout koncert populárního Mira Žbirky na dětském oddělení Fakultní nemocnice Na Bulovce. Kromě písniček se malí pacienti mohli radovat ze soutěží i osobních dárků, které jim pře-

dal Jan Šatrof, předseda Finančního výboru pražského zastupitelstva. Alespoň na chvíli se tak podařilo dětem přijímat jejich dny dobrovolně trávené na nemocničním lůžku.

NENÍ SRAZ JAKO SRAZ!

Škola Londýnská slaví letos 111 let od položení základního kamene a 110. výročí zahájení výuky na Vinohradském gymnáziu. Chtěli bychom si tato výročí připomenout společně zejména s absolventy tohoto gymnázia 15. listopadu 2003 v historické školní budově. Vyzýváme proto všechny absolventy i organizátory jejich výročních srazů – ozvěte se nám! Máme zájem o kontaktní adresy i různý materiál, který bychom mohli při oslavě využít! Máloterá škola se může pochlubit dvěma prezidenty – absolventy.

Mgr. Jaroslav Kotal,
ředitel ZŠ Londýnská 34, 120 00 Praha 2

Vstup do Evropy je pro nás nevyhnutelný

Nadcházejícím víkendovým hlasováním se završí desetiletý proces, započatý v roce 1993, kdy se Česká republika ocitla mezi třináctkou kandidátských zemí Evropské unie. Napříč současným politickým spektrem je toto uplynulé desetiletí vesměs chápáno jako neopakovatelná příležitost o náš návrat do evropského společenství, kam jsme odkáziva patřili a kde ani v budoucnu zkrátka nemůžeme nebyť. Jen tak se totiž můžeme přiblížit rozhodovacím procesům nové, integrované Evropy.

Pocta Václavu Havlovi

Na návrh pražského zastupitelstva jmenoval primátor MUDr. Pavel Bém Václava Havla čestným občanem hlavního města. Ne vždy se koalici i opoziční zastupitelé dokážou shodnout v takové míře jako tentokrát – proti byla jen KSCM.

Foto: ČTK

Kolik miliard dá Praze stát

O vládní pomoci Praze v souvislosti s odstraňováním povodňových škod jednal na sklonku května v budově Nové radnice ministr financí ČR Bohuslav Sobotka s náměstkem pražského primátora Jiřím Paroubkem.

Je známou skutečností, že povodňové škody na majetku města dosáhly 15 miliard korun, Praha tak patří k nejpostiženějším regionům republiky. Ambicí městské rady je zvládnout odstranění všech škod už do konce tohoto kalendářního roku: zhruba třetina z této částky je kryta z rezerv v rozpočtu města, přes 4,5 miliardy pochází z úvěru, 4,7 mld. Kč z dotací od státu. Přímá podpora státu je však přesto nevyhnutelná. „Nedovedu si představit, jak bychom bez této pomoci například zaplatili 7 miliard korun za opravu metra,“ komentoval jednání Jiří Paroubek. Praha obdržela částku 1,7 miliardy korun v rámci rozdělení prostředků z Fondu solidarity, dodatečně pak ještě dalších 200 milionů korun, především na posílení obnovy Karlína a Libně. „Celkově se objem prostředků, které Praha obdrží z Fondu solidarity, dostal na částku 1,9 miliardy, což je nejvyšší podíl v rámci celé České republiky,“ uvedl ministr Bohumil Sobotka.

Peníze z vládních zdrojů věnuje město zejména na obnovu infrastruktury v Karlíně, vždyť jen oprava páteřní tramvajové trati si vyžádá částku zhruba 180 milionů korun, vysoké částky půjdou také na obnovu bytového fondu (o tom píšeme na str. 5). Snahou města je neomezit již rozestavěné stavby, zejména jihozápadní část městského okruhu a tramvajovou trať na Barrandov. (vř)

Redakční fotojeeton

Samozřejmě řada bruselských rozhodnutí přinese také obtíže a vyvolá i nejrůznější komplikace. Je například prozatím smutnou realitou, že na řadu strukturálních fondů Evropské unie Praha zpočátku nedosáhne. Ale i to je důvod a výzva k tomu, proč nezůstat stranou a i o způsob financování EU po roce 2006 se dokázat „poprat“. Nemá smysl si takové skutečnosti zastírat, ani si cokoliv nalhávat. Je třeba si však uvědomit, že od prvních okamžiků po vstupu do Unie budeme požívat stejných výhod a práv jako příslušníci kteréhokoliv z velkých evropských národů, včetně Němců, Francouzů nebo Britů.

Se vstupem do Evropské unie se i Praze otevře bez velké nadsázky nový horizont v jejím dalším rozvoji: může se stát sídlem řady správních nebo administrativních rozhodovacích center Evropské unie, i to by nám jistě přineslo celou řadu výhod. Ani tuto skutečnost bychom proto neměli ztrácet ze zřetele, až budeme každý jednotlivě zvažovat svou odpověď na jednoduchou, ale nesmírně závažnou otázku, odpověď, která přes veškerou komplikovanost nejrůznějších vztahů a souvislostí bude protentokrát jednoslovná: ano, nebo ne.

MUDr. Pavel Bém,
primátor hlavního města Prahy

Referendum o vstupu České republiky do Evropské unie:
pátek 13. června 14–22, sobota 14. června 8–14

Koordinátor úklidu je v cílové rovině

V měsíci březnu se magistrát hlavního města rozhodl uklidit Prahu od všech nečistot, které se tu za podzim a zimu nahromadily. Velkou část tvořily už nánosy ze srpnových povodní, ale působilo také to, že obvyklé podzemní úklidové práce byly soustředěny hlavně do povodně postižených oblastí, a z toho důvodu byla ostatní území zanedbána. Svou „zásluhu“ na nepořádku měla i suchá zima: za normálních okolností by táni odplavilo drobný odpad alespoň do kanálů. Tím, že téměř nesněžilo, zůstala špína na ulicích a na jaře byla vidět.

i prostí občané vyklízeli hlavně ulice. Odbor městské zeleně Magistrátu hl. m. Prahy se postaral o vyčištění veřejných parků.

„Občané většinou chválí, že je Praha uklizená, ale někteří nesouhlasí a pořád si stěžují, například na psí výkaly. To ale není věc GÚP, to je záležitost nastavení pravidelného úklidu Prahy. Byl bych rád, kdyby se předešlo celému systému úklidu Prahy. Byl by zapotřebí samostatný orgán, který by se staral o pořádek a čistotu,“ říká Polák. Podle něj je metropole generálním úklidem vyčištěna z devade-

Kde hlavně bylo potřeba uklízet, prozkoumával koordinátor generálního úklidu Pavel Polák jízdu po Praze na svém kole: „Najezdil jsem asi patnáct set kilometrů, abych zjistil, co je potřeba uklízet. Pak se mohlo začít. Nejpodstatnější bylo vyčištění břehů Vltavy od nánosů, a toho se ujalo Povodňové úklidové středisko Vltavy. A tak 25. března oficiálně začal Generální úklid Prahy, neboli GÚP. Na březích Vltavy, zejména v severní části toku, odklízelo nánosy nejen Povodňové úklidové středisko, ale výrazně pomohla i Armáda České republiky. Nejhorší stav znečištění byl jednoznačně v Holešovicích, a to nejen přímo u řeky, ale hlavně ve Stromovce. V současné době by mnozí nepoznali, že byla na sklonku loňského léta celá podvodou.“

Do úklidu se zapojily také České dráhy, které viditelně uklidily svá nástupiště i okolí tratí, hlavně na severu metropole. Technické služby komunikací, jednotlivé městské části

sáti pěti procent – a jak to bude dál, záleží už jen na inovaci a pořádnosti Pražanů. „V červnu bude probíhat jen dočišťování. Všechno jsme stihli udělat za jeden a půl měsíce. Vlastně nám to tak akorát vyšlo i po finanční stránce. Vyčerpali jsme náklady a je uklizeno.“ (tt)

Češi dají Evropě své pupíky

O tom, co Čechům přinese či odnese vstup do Evropské unie, se sice debatuje relativně málo, ale pořád ještě dost. O tom, čím obohatí Češi Evropu, neříká nikdo nic. Nejspíš je to proto, že o našem přínosu nikdo nepochybuje: Evropě toho nandáme určitě tolik, že si z nás sedne na zadek.

Intelektuálové hořekují, že motivace k tomu, aby se Evropa spojila, jsou toliko materiální – že v tom není žádná idea, ale jen pragmatické počty. Po vstupu Čechů se to však změní. Náš přínos Evropě totiž bude zejména duchovní: vždyť toho hmotného mnoho nemáme, zato myšlenek máme na rozdávání. Musí to být jasné každému, kdo jednou vstoupí do pravé české hospody: zatímco jinde v Evropě se po hospodách tlachá, u nás se v nich filozofuje. A politologuje. Cožpak v Bruselu po hospodách citují odkazy klasiků? Připomeňme třeba jen to, co v Čechách visí skoro v každé: například věta „Všelike kvaltovány toliko pro hovado dobré jest“ – podepsán velikán barokní literatury a pedagogiky J. A. Komenský. Nebo „To chce klid“ – podepsán světoznámý literát Hašek. Zkrátka – Evropa se má na co těšit.

To nejcennější, co do ní vneseme, bude nejspíš ryze český myslitelský postřeh: že láska prochází žaludkem. Ostatně, ne nadarmo nás před vstupem do Evropy ze všeho nejvíc trápí otázka olomouckých syrečků a to, jestli budeme smět pít starý guláš. (cyk)

Přestanou výtržníci ohrožovat lékaře?

Případy násilí vůči pracovníkům Zdravotnické záchranné služby mají širší kořeny, ale řešit se musí konkrétními kroky

„Takhle už to dál nejde, situaci musíme řešit!“ nechala se slyšet Mgr. Hana Halová, radní pro oblast zdravotnictví, sociální péče a národnostních menšin (ČSSD). Jistě – ale jaké řešení zvolit?

„Zajímám se aktivně o možné legislativní změny, které by daly záchranářům statut úřední osoby při výkonu služby,“ řekla Halová. „Protože brutalita výtržníků roste a je stále častější, musejí mít záchranáři legální možnost účinné adekvátní obrany a trestní sazby za jejich napadení musí být vyšší, než je tomu dosud.“

Ředitel pražské Zdravotnické záchranné služby MUDr. Zdeněk Schwarz se netají skepsí: „O tom, jestli zdravotníkům dát statut veřejného činitele, se debatuje už nejmíň pět let, možná deset. Argumenty pro a proti jsou zhruba v rovnováze. Trestnost toho, kdo napadne veřejného činitele, je vyšší, ale i vůči veřejnému činiteli je zákon přísnější. A krom toho – jestli někdo chce páchat násilí, na nějaký statut nejspíš myslet nebude. Jak známo, u některých případů byli i hasiči, kteří statut mají, a odskákali to stejně.“

Radní Halová rovněž připouští jisté pochyby: „Vím, že psychicky narušeného jedince v jeho úmyslu nic nezastraní. Celá tato problematika byla v minulosti zanedbána a opakovaně

Foto: Archiv ZS Praha

násilné útoky na záchranáře a lékaře jsou toho jen důsledkem.“

Zatímco někteří politici hledají řešení v legislativě, ředitel Schwarz poukazuje na celospolečenský problém: „To, že někdo je schopen zmlátit lékaře, je výsledek výchovy mládeže před 10–20 lety, která naprosto selhala. A selhává pořád. Vezměte si, jak teď vládne atmosféra: brutální trestné činy jsou klasifikovány jako přestupky, nikdo nechce chodit svědčit, protože není ochrana svědků, zaměstnanci mají strach, že zločinci se dozvědí jejich osobní údaje. Psychiatři a pacienti nás můžou napadnout a dostanou posudek, že za to vlastně nemůžou. A média? Pokud o nás informují, tak hlavně o tom, kde zase který lékař selhal a co jsme udělali špatně... Veřejnost je masírována řadou negativních informací o nás i o všech ostatních. Bude si pak někdo vážit doktora? Nebo kohokoli jiného?“

Všeobecný sklon médií podávat veskrze negativní obraz, hledat všude nečisté motivace a hledět na všechno pěkně při zemi, tedy rozhodně bez vyšších hodnot, se zdá být čím dál nebezpečnější; bohužel se zatím ukazuje, že to čtenáře a hlavně televizní diváky baví. Následky domyslí málokdo, a tak řešení v této oblasti bude zřejmě na dlouhé lokte.

„Dokud taky zloději nebudou mít strach, že dostanou flastr, tak budou dělat zločiny dál. Z vězení zatím strach nemají, vždyť víte, jak to tam vypadá: nemusíte pracovat, máte tam televizi i styk s rodinou, takže vlastně o nic nejde,“ rozčiluje se ředitel Schwarz.

Náměstek primátora Mgr. Rudolf Blažek (ODS), místopředseda pražského krizového štábu a jeden z klíčových mužů v otázce bezpečnosti hlavního města, dává přednost konkrétním opatřením: „Požádal jsem ředitele pražské policie, aby záchraně službě, případně hasičskému sboru při zákrocích pokud možno asistovala hlídka Policie ČR, především v nočních hodinách a v odlehlých místech. Zvláště důležité je to u dopravních nehod, kde se často objeví někdo agresivní a kde je i vyšší riziko, že někdo z účastníků bude opilý a mohl by dělat potíže.“ Alespoň na úrovni hlavního města by tak do jisté míry mělo být po problému. (cyk)

Foto: Archiv ZS Praha

Karel Poborský je Jihočechem, ale má rád Prahu

Pokračování ze str. 1

No tak celkově, u nás je pozvánka na fotbal vždycky udělána jenom negativně. Ze všech zápasů jsou vytažena negativa. Než se samotné utkání odehraje, už se spekuluje o tom, proč ho píská ten a ten rozhodčí. Lidi to na fotbal nenabudí. To je logický... Které městské derby bylo pro Vás nezapomenutelné?

Těžko říct. Samozřejmě všechny mají svoje kouzlo. Nejvíce lidí asi chodilo v Portugalsku, kde byly osmdesátitisícové návštěvy. To byl obrovský zážitek. Jak vypadá atmosféra v tamních městech, když se utkávají dva místní týmy? Obléknu se ulice do klubových barev?

Samozřejmě, město se rozdělí na dva tábory. Všichni, od dětí až po staré babičky, mají o zápas zájem a dávají najevo svou přízeň jednotlivým klubům. A to je radost! U nás je sice fotbal označován za sport číslo jedna, ale jak jste sám nedávno řekl, nedoporučil byste rodině, aby se vypravila na zápas s malými dětmi. Incident v závěru sezony na Bohemians obavy slušnější části publika potvrdil. Proč nemůže být u nás z kopané rodinná, celospolečenská zábava?

Nemůže, protože snad v celé této republice je nepořádek – a fotbal není výjimkou. To opravdu není jenom problém fotbalu, to je problém nás všech a celé České republiky. Dokud se lidé nebudou držet dobře udělaných zákonů, tak tomu tak bude ve sportu, v politice, prostě všude. Sparta je už Vaším třetím pražským klubem. Líbí se Vám Praha? Praha je nádherná. Já jsem sice Jihočechem, patriot, ale Praha je nádherná a můžu říct jen všechno dobré. Máte tu svá oblíbená zákoutí, místa, kam se jdete projít? Ne, ne, ne. To bych neřekl, když můžu, tak odjedu relaxovat na jih, na Hlubokou. Ale Prahu mám rád, je krásná. Nejezdí za Vámi přátelé z předeslýých působišť v zahraničí?

Momentálně ne, není na to bohužel stále ještě čas, ale třeba Itálové hodně znali Prahu, hodně sem jezdili i s manželkami. Praha má ve světě velice dobrý ohlas a je vyhledávaná. Nedávno jste se nechal slyšet, že plánujete ukončení kariéry po mistrovství Evropy 2004. Platí to stále? Máte už plán, co bude s Vámi dál? Zatím to platí. Žádné plány zatím nemám, ale profesionálního fotbalu nejspíš zanechám. Doma ležet nebudu, ale momentálně přesně nevím. Možná pak bude víc času, abyste po Praze provedl své známé...

Samozřejmě, pak bude čas na všechno. Jen několik zápasů Vás dělí od rekordu v počtu startů za národní tým. Hraje se s jiným pocitem, když máte na prsou český znak a reprezentujete celou zemi? Pociť je to jiný a mělo by to být jiné pro každého fotbalistu. Je to něco navíc, něco za odměnu. Dívá se na vás celá republika a všichni se o to zajímají. I odpovědnost je větší a já osobně za „národňák“ hraju strašně rád. Cítíte tu odpovědnost i na hřišti, nebo z Vás během hry spadne? Jakmile rozhodčí zapíská, tak je třeba se srovnat a je to fotbal jako každý jiný, pouze v jiném dresu. Mimo hřiště je ale odpovědnost větší. Často bývá citován titul knihy Tomáše Pospíchalů „Fotbal nemá logiku“. Opravdu fotbal žádnou logiku nemá? Souhlasil byste s takovým výrokem? Ano, je to pravda, protože se hraje na góly a kolikrát stačí jednou vystřelit na bránu a zápas končí 1:0. Určitě tu větu musím potvrdit. Za několik dní nás čeká referendum o vstupu do Evropské unie. Půjdete hlasovat? Určitě. Pokud nebudu v zahraničí, tak půjdu, protože si myslím, že je to velice důležité pro naši republiku a k referendu by měl jít každý. Hlavně je to o nás a pokud by se Česká republika nedostala do EU, tak to bude obrovský krok zpátky. (fr)

Foto: Archiv Sporty Praha

RYCHLÉ ČTENÍ

CO NEVZALA VODA...

O výstavě restaurovaných soch a objektů ze zatopených sbírek zámku Troja jsme psali již minule. Vzhledem k tomu, že koncem května byla expozice v domě U Kamenného zvonu otevřena, můžeme vás už informovat o některých doprovodných akcích. Například každé červnové úterý se na výstavě můžete setkat přímo s restaurátory, kteří se podíleli na záchraně dědictví, jak je ostatně celá výstava nazvána. Odborníci vás provedou – a rádi zodpoví všechny dotazy – vždy od 17 hod. V plánu jsou i komentované prohlídky a besedy pro školy – zájemci mohou kontaktovat Galerii hlavního města Prahy (tel. 224 828 245). Návštěvou výstavy Zachráněné dědictví, která potrvá až do 7. září, podpoříte obnovu zatopených památek! Otevřeno je denně vyjma pondělí od 10 do 18 hod.

OTEVÍRÁNÍ

ČESKO-NĚMECKO-ŽIDOVSKÝCH BRAN

V době, kdy události na Blízkém Východě opět dávají naději na ukliďnění židovsko-palestinského soužití, se v naší metropoli uskuteční IV. ročník festivalu Devět bran, jenž připomene Praze její – kdysi tak neodmyslitelné a inspirující – prostředí, které spojilo českou, německou a židovskou kulturu. Letošní ročník se ponese ve znamení pocty státu Izrael, založeného před 55 lety. Ve dnech 17. až 25. června je pro Pražany připravena řada zajímavých besed, promítání filmů a hudebních produkcí. Na festivalu bude například podepisovat svou novou knihu Arnošt Lustig, debaty

o popírání holocaustu se zúčastní i Deborah Lipstadt, zahrají domácí kapely a soubory, ale i hosté z Izraele, Polska, Maďarska nebo USA. Filmoví fanoušci se mohou těšit na přehlídku pro-republikového producenta Josefa Auerbacha, ale i na filmy a dokumenty o současném Izraeli. Více informací i přesný program naleznete na www.9bran.cz.

KORUNOVAČNÍ KLENOTY
K VIDĚNÍ NA HRADĚ

Pouhý jeden týden (od 7. do 13. července) budou ve Starém královském paláci vystaveny Svatováclavská koruna z roku 1346, žezlo a jablko z druhé poloviny 16. století a další korunovační klenoty českých králů. Prohlédnout si je můžete zdarma každý den od 9 do 17 hodin.

PROJDETE SI LABYRINT SRDCE
A RÁJ DIVADLA NA VÝSTAVIŠTI

Již 10. ročník mezinárodní soutěžní výstavy scénografie a divadelní architektury probíhá od 12. června do poslední neděle v měsíci v Průmyslovém paláci na Výstavišti. Umělci z více než 50 zemí z celého světa zde prezentují scénické návrhy, makety divadelních scén, kostýmy, fotografie z představení a nejrušnější instalace se světelným a zvukovým designem. Podle slov Jaroslava Maliny, generálního komisaře výstavy, Pražské Quadriennale „divákům nabídne možnost vstoupit do

konkrétních procesů, obrazů, podílet se na tvorbě a prověřit schopnost vlastní reflexe a citlivosti svých smyslů“. Zdarma si tato slova můžete ověřit v pondělí 16. a 23. června, běžnou vstupenku jinak pořídíte za 100 Kč. Průmyslový palác je otevřen denně od 10 do 19 hodin až do 29. června.

Silniční okruh kolem Prahy je už na dosah?

Průzkumná geologická štola na silničním okruhu Lahovice–Vestec–Jesenice.

Není potřeba rozebírat, jak je každý den obtížné dostat se v ranních hodinách do zaměstnání, pokud nepoužíváte městskou hromadnou dopravu. Praha je – nejvíce v dopoledních a podvečerních hodinách – zahlcena proudy aut, které znemožňují plynulou jízdu – a co víc, značně znečišťují ovzduší. Pokusili jsme se zjistit, v jaké fázi přípravy jsou zbylé části této pro Prahu životně důležité dopravní stavby.

Silniční okruh (SO) kolem Prahy je členěn celkem na 11 stavebních částí, přitom severní a jižní segmenty okruhu jsou zatím ve stádiu příprav k realizaci.

Jižní část SO v úseku Lahovice–Vestec–Jesenice by umožňovala propojení dálnice D5 s dálnicí D1 (Praha–Brno) a následná stavba v úseku Slivenec–Lahovice propojí dálnici D5 (Praha–Rozvadov) s rychlostní komunikací R4 (Praha–Strakonice).

Tím by mělo dojít ke značnému uvolnění od tranzitní dopravy především na Barrandovském mostě a Jižní spojnici. Ministerstvo životního prostředí ČR vydalo k této stavbě souhlasné sta-

novisko, jelikož ale druhá jmenovaná trasa prochází přes cenné lokality, popřípadě v jejich blízkosti (Národní přírodní památka Lochkovský profil, Přírodní rezervace Slavičí údolí, Přírodní památka Krňák a další chráněná území), je její příprava obzvláště náročná. Doporučená varianta se zapracovává do dokumentace pro územní řízení, která bude projednávána s dotýčenými orgány a organizacemi. Podání žádosti o vydání územního rozhodnutí brání především projednání s vlastníky pozemků, kterých se stavba dotýká. Těm vadí především cena pozemků, která je z důvodu vedení trasy SO mimo území

Prahy nižší. V současné době probíhají na trase průzkumy v geologické průzkumné štole. Začátek realizace SO je plánován na červen příštího roku, do provozu by měl být uveden v říjnu roku 2007.

Severozápadní část SO, respektive její varianta „J“, která respektuje schválený Územní plán hl. m. Prahy, byla navržena k propojení rychlostní silnice v místech u Ruzyně, dál přes Suchdol na Břežiněves k dálnici D8. Okruh je převážně veden v zářezu, obytnou oblastí Suchdola prochází hloubeným tunelem, údolí Vltavy kříží přemostěním délky 550 m. Tím vznikne důležitý a potřebný most na severu Prahy, který uleví hlavně ucpaným mostním komunikacím v centru města. Nyní se již dokončuje dokumentace a v červnu či červenci se bude předkládat ke schválení. Možný začátek staveb je nejdříve v roce 2005. (tt)

Baterie jsou malé, ale nebezpečné, končí-li v odpadkovém koši

Každý občan, kterému není ochrana životního prostředí úplně ukradená, by měl vědět, jak sám ke znečištění svého okolí přispívá. Těžko se ze dne na den zbavíme aut, na průmyslové exhalace máme jen nepřímý vliv, zato v otázce odpadů je „na tahu“ každý z nás. Před časem jsme psali o tom, jak a co třídít, a teď se chceme věnovat nenápadné složce nebezpečného odpadu – bateriím.

Baterie a akumulátory se tváří nevinně, ale leckdy obsahují těžké kovy – olovo, kadmium, nikl. Ty mohou kontaminovat ostatní odpad a při uložení na skládku zamořit okolí, v nejhrošším případě i spodní vody! A baterií používáme v běžném životě víc než dost – od hodinek přes svítilny, přenosná rádia až třeba k mobilním telefonům. V celé ČR se (podle údajů společnosti ECOBAT, která se zabývá recyklací tohoto nebezpečného odpadu) jich ročně prodá 2 400 tun! Kam tedy s nimi?

Sběrná místa

Občanům se nabízí několik možností, kam vybité baterie umístit. Mezi ty nejběžnější patří jejich předání **pojízdnému sběru** nebezpečného odpadu, anebo odevzdání ve **sběrných dvorech**. Vybité baterie přijímají i na **úřadech městských částí** nebo na **základních a středních školách**.

Podle zákona o odpadech od roku 2002 navíc platí povinnost všech výrobců a dovozců vybírat vybité baterie zpět a financovat jejich recyklaci. Na základě tohoto předpisu vznikla společnost ECOBAT, s níž spolupracuje na 40 firm. Podle jednatele ECOBATU Petra

Kde můžete vyhodit staré baterky tak, aby neškodily

Praha

Sluchadla Kind Rumunská 14
Billa OD Rožtylská 2232
Billa OD Hornoměřolupská
Billa OD Plovdivská
Billa OD V Olšínách 108
Billa OD Vysočanská 20
Billa OD Jeremiášova

Praha 1

Palác Myslbek Na Příkopě 21
Obchodní dům TESCO Národní třída 26

Praha 10

Delvita Malešice Počernická 96
Elektro Kříž Přátelství 78
Servis – prodejna Pod Strašnickou vinicí 3

Praha 2

Delvita Bělehradská Bělehradská 50
PROFIMED Ječná 2
Klenoty Macháčkova Korunní 62
Prodejna F-Foto Uruguayská 176

Praha 3

Elektro Hrabě Koněvova 142
Elektro Ladislav Uldrich Spojovací 38
Elektro LISOFT Chrudimská 3
Hodinářství Pikard Koněvova 181

Praha 4

Delvita Labe Mazancova 3058
Delvita Rozvoj Křejského 1752
Delvita Novodvorská Vavřenova 1172
Delvita DBK Budějovická 1667/64
Delvita Kamýk U Kamýku 285
Delvita Pankrác Budějovická 356
Elektroservis Micronix Antala Staška 33
BauMax Obchodní dům Türkova 1272

Praha 5

Delvita Barrandov Tilleho nám. 793
BauMax Obchodní dům Jeremiášova 1102
Metropole Zličín Řevnická 1/121
OC Nový Smíchov Plzeňská 8

Hypermarket Carrefour
AVACOM
Delvita Lužiny
Delvita Stodůlky
Hypermarket TESCO Zličín

Praha 6

Delvita Petřiny Na Petřínách 55
Delvita Menza Jugosl. partyzánů 1580
Delvita Dědina Vlastina 887/34
Delvita Řepy Skuteckého ul.
Vila Šárka Soborská 1302

Praha 7

Elektro Haramul Elses Bělohorská 26
Elektro Hořánek Vítězné nám. 2
Elektro Malík Michal Bělohorská 128
Zlatnictví Jewellery Dejvická 15
Delvita Šárka Evropská 695

Praha 8

Audiocentrum Tvrzský Fr. Křížka 14
Delvita Argentinská Dělnická 3
Delvita Letná Letenské nám. 7/38
Elektro Doubovicová Milady Horákové 54
Servis SKT Dukelských hrdinů 39
BauMax Pražská Tržnice Bubenské nábř. 306

Praha 9

Delvita Metro Sokolovská 14
Delvita Libeňka Na hrázi 4
Delvita Draháň Čimická 780
Delvita Lodžská Lodžská 24
Prodej, servis GOLDTIME U Libeňského pivovaru 10
Velkoobchod Melichar U Pekařky 3

Praha 9

Delvita Jena Kolbenova 616
Elektro BAHOK Malkovského 608
Elektro Penny Jablonecká 423
Elektro Pukáč Náchodská 1038
Delvita Prosek Jablonecká 712
Hypermarket TESCO Letňany Veselská 663

Zbraslav

Elektro PaF Renova E. Přemyslovny 260

Kratochvíla se daří v tomto systému sebrat přibližně 5 tun baterií. V porovnání s roční produkcí je to vskutku jen zlomek. Dalším sběrným místem akumulátorů jsou tedy **obchody**, které se už podle nového zákona řídí (viz tabulka). Navíc některé firmy pro zvýšení návratnosti poskytují zákazníkům za staré baterie i slevy.

Recyklace

Jak vypadá další osud odevzdaných akumulátorů a článků? „Nejprve se musí baterie a akumulátory důsledně vytrít podle chemických typů,“ popisuje Petr Kratochvíl z ECOBATU. Různými metalurgickými a chemickými procesy jsou poté získány kovy a chemické látky o vysoké čistotě. V České republice existují recyklační linky na zpracování baterií s obsahem stříbra a rtuti, v dohledné době se počítá s výstavbou nových pro recyklaci akumulátorů s lithiem a niklem (používaném např. v mobilech).

Nejběžnější typy baterií se vozí ke zpracování do jiných států, dnes jimi například jsou Rakousko a Francie. Ani v budoucnu se tento trend nezmění, neboť specializovaná linka by se na území ČR nevyplatila: „Pro efektivní provoz je nutné zpracovat minimálně tři tisíce tun za rok,“ uzavírá P. Kratochvíl. Jak už bylo zmíněno výše, v našich končinách se tolik baterií ani neprodá...

V současné době je těsně před podpisem smlouva mezi ECOBATEM a společností IMP Servis, která má na starost sběr nebezpečného odpadu na území hl. m. Prahy. Efektivnějším sběru baterií se tedy otevírají dveře, ale bez naší aktivní spolupráce z toho bude pouhá „skulinka“. (fr)

Víkend bude patřit pejskařům a jejich pánům – psům

Ve veletržním areálu Letňany se na 14.–15. červen chystá Mezinárodní výstava psů všech plemen – CACIB-FCI.

Součástí programu je soutěž Dítě a pes, nejlepší chovatelská skupina, nejhezčí pár psů, nejhezčí pes výstavního dne, ukázky práce asistenčních a vodících psů a celá řada dalších akcí.

Na výstavu se sjedou majitelé se svými psy z osmi zemí, do soutěže přihlásili přes tři tisíce psích šampiónů! Současně s Mezinárodní výstavou bude probíhat také prodejní veletrh chovatelských potřeb pro zvířata.

Po oba dny je výstava otevřena od 9 do 17 hodin. V jejím závěru bude vybrán nejhezčí pes celé soutěže. (adina)

Dětskému hřišti v Letenských sadech se říká „U hrocha“

Hroch je jedním z herních prvků, které dokládají, o co se snaží odbor městské zeleně pražského magistrátu: obnovit dětská hřiště tak, aby byla důstojná a na slušné hygienické úrovni – a taky opravdu pro děti. Obnova hřišť patří mezi priority města. Dětské hřiště v Letenských sadech prošlo první etapou v roce 2001, pokračování se pak trochu zdrželo vinou povodně, ale i druhá etapa už je hotova. Na Den dětí tak dostali nejmladší Pražané milý dárek (hřiště ovšem obléhali už před oficiálním zpřístupněním). Největší atrakcí v Letenských sadech není jen hroch, ale také malá „lanovka z kopečku na kopeček“: děti se vozí, rodiče je přidržují a pěkně si při tom zaběhají... To potěší – nebo ne?

Foto: OMZ

Město poskytlo půl tisíce bytů

Škody na bytových domech v majetku města dosáhly výše přes 2,5 mld. Kč

Hlavní město Praha dostalo své povinnosti a dokázalo se postarat o bydlení lidí, kteří v důsledku loňské povodně nemohli užívat svůj byt. Město to zařídilo samo, nebo ve spolupráci s městskými částmi. A ptáte-li se, kolika rodinám byl přidělen náhradní byt, pak do dnešních dnů jich je na 540.

„Městské části Prahy – zejména Praha 1, 5, 6, a 7 – v podstatě tento problém vyřešily vlastními silami,“ říká ing. Jan Bürgermeister, náměstek primátora. „Skutečnou pomoc potřeboval Karlín, ale i to už je pro nás v podstatě uzavřený a zcela zvládnutý problém. Máme dokonce stále ještě v rezervě asi 40 bytů, kdyby se snad objevil někdo, kdo potřebuje nějaké dočasné bydlení, než se mu jeho byt opraví. Zhruba před měsícem jsme také

již standardním způsobem poprvé od povodní přidělovali jak městským částem, tak nutným profesím stabilizační byty, které město buď nově postavilo, nebo které se uvolnily z bytového fondu – i to je důkaz, že jsme již ve zcela normální situaci.“

Klíčovou otázkou teď je pochopitelně obnova vodou poničeného bytového fondu, a také v této věci je náměstek primátora optimistou: „Myslím si, že jak jsou všechny nutné práce nastartovány, mohlo by být všechno hotovo – včetně Karlína – do konce kalendářního roku. Pak by se všichni, kteří se museli na čas vystěhovat, mohli vrátit. Je to obrovský úkol pro městské části. Jen oprava domů v Praze 8 bude stát 1,4 až 1,6 miliardy korun. Dohromady jsou pak v celé Praze vyčísleny škody na bytových domech svěřených městským částem na 2,6 miliardy!“

Azylem pro obyvatele z postižených bytů se stal mj. nově dokončený komplex v Praze 10-Malešicích s 253 bytovými jednotkami.

Lidem ze zatopených oblastí byly náhradní byty přidělovány na dobu určitou. V poslední době se mnozí připadají, kdy se takto ubytovaní lidé už nechtějí do svých původních bytů vracet, žádají další prodloužení nových nájemních smluv. Ing. Bürgermeister k tomu dodává: „Já tyto žádosti plně chápu, vždyť ti lidé přišli většinou o všechno a potřebují si zařídit byty nové. Pokud je jen trochu možné takové žádosti vyhovět, najdeme ve spolupráci s příslušnou městskou částí přijatelné řešení. Problémy jsou pouze s obyvateli soukromých domů, tam nás totiž vždy čeká jednání s vlastníky, abychom našli nějakou cestu ke kompenzaci a dohodli se i s nimi, ale všechny tyto žádosti jsme připraveni velmi otevřeně a vstřícně řešit.“ (vf)

Městská policie odtahuje auta kvůli hasičům

Foto: Jana Šteplíková

Od letoška mají strážníci městské policie právo odtáhnout vozidlo, které překáží v silničním provozu. Je to jedna z nejméně populárních novinek, soudě podle reakcí pražských řidičů. Někdy má ale překvapivě pozadí.

Prozatím strážníci vyklízeli především neoprávněně obsazená stání na místech pro invalidy (jak známo, za parkování na takovém místě se dávají nejvyšší pokuty) a odtahovali auta, která překážela u křižovatek a u přechodů. Minulý měsíc přinesl další bezpečnostní akce, tentokrát inspirované hasiči: málokdo ví, že k provádění některých kontrol strážníky priměly právě stížnosti hasičského záchranného sboru. V Praze prý ani klíčové komunikace nejsou pro hasičská auta průjezdná, a pokud se hasiči k místu požáru nemohou dostat, zůstávají prakticky bezmocní.

Rudolf Blažek, náměstek primátora specializovaný na bezpečnost hlavního města, nepřijemné aktivity „svých“ městských strážníků obhajuje: „Praha je město s velmi hustou bytovou zástavbou a s nadměrným množstvím aut, a tak se vlastně pořád potýká s problémem, který mnoho řidičů asi ne-

napadne: špatně zaparkovaná vozidla například v případě požáru či jiné krizové situace naprosto znemožní příjezd hasičů k místu zásahu. V tu chvíli je v sázce život, zdraví a majetek, a tomu chceme předejít.“

V rozmezí od 18. 5. do 22. 5. 2003 se uskutečnily v Praze 13, 6 a 14 mimořádné dopravně bezpečnostní akce, kterých se společně se strážníky zúčastnil i ZHS. První proběhla v lokalitách Velká Ohrada, sídliště Lužiny a sídliště Nové Butovice, další v Dejvicích a na sídlišti Černý Most – Praha 14. Hasičský sbor zapůjčil zásahové vozidlo, které běžně vyjíždí k požárům, a sledovalo se, která parkující auta mu brání v cestě. Podobným stylem se pokračovalo dál. Celkem museli strážníci řešit 43 špatně zaparkovaných aut – z toho 13 dokonce odtahem.

„Jsem si vědom tíživé situace s parkováním vozidel v některých částech města a vím, že to řidiči leckdy nemají lehké. Ale nelze tolerovat porušování dopravních předpisů, které ohrožuje život a zdraví obyvatel hlavního města,“ říká R. Blažek.

Nepopulární aktivity městské policie budou pokračovat i v příštích dnech na dalších místech Prahy – podle potřeby. (cyk)

Chytré tunely v pražském podzemí

Kolektory jsou podzemní tunely, ve kterých jsou sdruženy všechny inženýrské sítě pro danou lokalitu. Jsou v nich vedeny horkovody, plynovody, vodovodní potrubí, veškeré druhy kabelů od vysokonapěťových až po sdělovací kabely a optokabely, v některých případech je v kolektorech i potrubní pošta. Chytrou podzemní sítí pod hlavním městem nás provedl generální ředitel a. s. Kolektory Otakar Čapek.

Zajímavostí je, že Praha má jednu z největších kolektorových sítí ze všech hlavních měst v Evropě. Její celková délka na území Prahy dosahuje téměř 90 kilometrů. Z tunelů se lze dostat přímo do nadzemních objektů, ať už to jsou bytové domy nebo instituce. Kolektory vedou od krytí zhruba dva metry pod zemí až po pětáct metrů. Takže například hloubkový kolektor, ve kterém jsou páteřové trasy a vede z Anenského náměstí přes Senovážné náměstí až k I. P. Pavlova, leží v hloubce od 20 do 35 metrů.

Kolektor je vybaven systémem montážních vstupů, kterými se dá do kolektorů zavést veškerá montážní technika a veškeré sítě tak, že občané, kteří žijí v prostoru, kde jsou kolektory vybudovány, neznají rozkopané chodníky, ulice a parky.

Jak je řešena bezpečnost provozu kolektorů?

Všechny sítě uložené v kolektoru jsou nepřetržitě dokonale monitorovány. V kolektoru se prakticky nestane, aby tam praskla potrubní síť, vzhledem k tomu, že tam není žádný mechanický vliv, který by ji mohl narušit, protože je to pevný betonový tubus. Kromě výskytu plynu je měřena teplota, ta by měla význam při havárii kabelů nebo prasknutí horkovodů. Další věcí, kterou měříme, je výskyt hladiny vody. Signalizace by okamžitě upozornila na případné zaplavení kolektoru při havárii. A co je myslím

velmi podstatné – sledujeme vstup všech osob do prostorů těchto tunelů. Všechny vstupy máme monitorovány, takže kdyby se někdo pokusil do kolektoru dostat, okamžitě dostaneme informaci na dispečink, který kolektory řídí. V praxi to znamená, že když se někdo

pokusí otevřít poklop, kterých máme po Praze několik tisíc, tak se na výpočetní technice objeví přesné místo, kde k tomu došlo. Všechny poklopy jsou konstruovány jako bezpečnostní, to znamená, že zevnitř jsou řešeny jako únikový východ. Dostat se dovnitř vyžaduje speciální klíč a speciální systém, jak poklop otevřít. Máme svou vlastní údržbu a pohotovostní službu, která okamžitě v případě potřeby vyjíždí a situaci řeší. Spolupracujeme s hasičským záchranným sborem, se záchrannou službou, s policií ČR, s městskou policií.

Jaké byly škody v kolektorech při loňských povodních?

Při povodních se ukázala zajímavá věc. Kolektor jako stavba nebyl nikdy projektován jako odolný proti tlakové vodě nebo proti vnějšímu zaplavení. Při povodních jsme byli postaveni do velice komplikované situace, kdy v centru města prudce začala narůstat hladina spodní vody a tlak na stěny kolektorů. Ukázalo se však, že i když v kolektoru samozřejmě vznikly škody poškozením elektroinstalace, nebyla poškozena ani jediná inženýrská síť.

Foto: Archiv a. s. Kolektory

Součástí kolektorů jsou trafostanice. V oblasti zasažené povodněmi byla jedina na Malém náměstí a druhá u Rudolfiny. To byly jediné dvě trafostanice v centru města, které při loňských povodních nebyly zaplaveny. I když se tam voda dostala, stačili jsme ji odčerpat.

Chystáte další rozšíření sítě kolektorů pod Prahou?

V současné době je připravena a rozvíjí se výstavba kolektoru, který povede od Václavského náměstí Vodičkovou ulicí až k Novoměstské radnici na Karlově náměstí a zajistí zásobování všech objektů, které tam jsou. Další částí, která se připravuje, je dokončení systému Václavského náměstí směrem dolů na Můstek, kde se propojí s kolektorem Rytířská–Stavovské divadlo, který už existuje. Ve vizi do roku 2010 Praha počítá s tím, že by postavila kolektor v Revoluční ulici, protože v tomto směru kolektory vedou až na nám. Republiky. Pod celými Příkopy vede velice kvalitně vybudovaný kolektor a odtud by se měl připojit další, který povede Revoluční až na nábreží, kde už je kolektor, dosahující až k Hlávkovu mostu. To umožní budoucím generacím připojení dálkového horkovodního přívaděče, který vede Karlínem do centra města, takže jednou v budoucnu, možná za padesát let, až nebudou dostatečné zásoby zemního plynu, tak bude možné nějakou centrální výtupnou zásobovat centrum města.

Velmi rád kolektory přirovnávám k pražské kanalizaci. Když radní v roce 1900 spouštěli pražskou kanalizaci, tak ji vybuďovali pro nás – a je dobře, že současné vedení města buduje kolektory také s předstihem padesát až sto let. (ist)

Pražská zákoutí – místa, na která jste nás zvali

S fotoaparátem jsme navštívili několik lokalit, o nichž jste nám psali nebo telefonovali vy – čtenáři Listů hlavního města Prahy

Kvetoucí oáza na Vinohradech

V docela obyčejném vnitrobloku mezi Bruselskou a Záhřebskou ulicí si budete připadat jako v botanické zahradě. To, co tu spatříte, je zážrak: stovky květů, útulno a klidno, lavičky k odpočinku. Tenhle kout za posledních 14 let zdarma vytvořili místní obyvatelé – konkrétně Františka a Karel Barabášovi.

Roste a kvete tu přes sedm desítek růží, a k tomu hortenzie, velké rododendrony, clematisy, šeřky, jasmíny, forsitie, tamaryšek, kérie, smrčky, vlašský ořech, ibišek, levandule, pivoňky, srdíčka, čemeřice, mahon, kopretiny, gladioly, narcisy, konvalinky, fialky, floksy, tulipány, zjara různé druhy sněženek, bledule, jindy listopadky, afrikány a podobně...

„Denně jsem tady tak tři až čtyři hodiny. Někdy dopoledne, když mám čas – když mám vařeno – a někdy odpoledne. Samozřejmě i soboty, neděle,“

říká Františka Barabášová. „Před lety tady začali dělat úpravu, nasypali sem hlínu, a já jsem jim šla pomáhat. Zeptala jsem se, jestli bych si mohla udělat nějaký záhonek, a oni řekli: udělejte si tady, paní, co chcete. Původně tu byla jenom rozházená zemina, já jsem to postupně osázela. Hlínu i některé květiny jsme sem vozili z našich výletů s manželem. Pomohla nám taky paní ředitelka zdejšího Domu s pečovatelskou službou; ostatně, pro důchodce je to krásné místo k posezení a k odpočinku.“

Děti z místních jeslí, jejichž pozemek zabírá část vnitrobloku, tu mají ideální podívanou, a taky sousedé si prý tuhle „zahradku“ nemohou vynachválit. K péči o ni se zatím nikdo nepřidal, pomáhá jen jedna 13 letá dívenka. Dům s pečovatelskou službou dává zdarma vodu, ovšem většinu nákladů hradí manželé Barabášovi sami. Co tomu říkáte? Není to inspirace?

Foto: Pavel Ryjáček

První evropský pietní park je prý v Bohnicích

Foto: Pavel Ryjáček

Sachalinská vrba, kamčatská borůvka, kanadský cukrový javor... Stromky a keřky za milion korun z Austrálie, Nového Zélandu, Chile, Peru, Bolívie, Egypta, Súdánu, Alžír, Izraele, Číny... a z celé Evropy. To všechno prý můžete vidět na malém prostoru v Praze.

V chráněném území Troja-Draháň, na pozemku, který vybíhá do místních polí, založil Pavel Lukáš „Zahradu přátel nejvěrnějších“. Jde vlastně o hřbitůvek pejsků, koček, ale také potkanů, rybiček, chameleónů, andulek, králíčků, zkrátka všech věrných průvodců, na něž lidé nechtějí zcela zapomenout. Každý, kdo sem některé ze zvířátek ukládá, má právo určit, jaký stromek nebo keřík bude zdobit příslušný hrob. Proto ta pestrost – mezi jinými jsou tu i domácí mazlíčci diplomatů či bohatých cizinců a některé vzácné dřeviny se sem prý dovážejí letecky.

Pokud tu potkáte přímo Pavla Lukáše, můžete si poslechnout řadu příběhů, od dojemných až po

vyloženě kuriózní. Návštěvníci podle jeho slov neberou tohle místo jako hřbitov, ale spíš jako zahradu: scházejí se tu, pod zelenými pergolami usedají ke kávě, debatují, domlouvají si setkání, zahradníci... Nebo se prostě procházejí mezi cizokrajnými rostlinami. Pietní park je provozován neziskově a po čase, až keře a stromky trochu dorostou, ho majitel hodlá darovat městu.

Foto: Jana Střejčková

Svinčík na Petříně

Ne všechny příklady jsou pozitivní. Čtenář Jiří Fišer z Prahy 5 nám napsal:

Se zájmem jsem si přečetl poslední (dubnové) vydání Listů. Jako obyvatel Prahy mně leží stav městské zeleně a přírody vůbec hluboko v srdci, ale bohužel, hodně často i v žaludku. Jak je možné, že na kopci pro Pražany snad nejcennějším – Petříně, může být trpěn (zlí jazykové tvrdí, že i podporován) takový podnik, jako je restaurace „Petřínské terasy“? Tento dům, který vstal z mrtvých do krásy v závěru minulého století, se nyní utápí ve svém hrůzostrašném okolí, připomínajícím něco mezi skládkou, opuštěným dálničním odpočívadlem, parkovištěm kočovné společnosti a zkrachovalým JZD. To vše doplňují páchnoucí popelnice, obaly, krabice a zápach přepáleného omastku, mísící se se zápachem hnijící vody v jezírku.

Druhá, stejně málo pochopitelná je existence stavebního dvora cca 60 m od rozhledny, dnes po několika změnách názvu patřící firmě Imos, a. s., Brno. Tato ohrada zdobí vrch Petřína již 30 let, firma ji využívá pro stavební aktivity po celé Praze, a pokud také pracuje na Petříně, neznamená to, že tam také musí mít stavební dvůr, kanceláře a ubytovnu. Jaké má asi městská kasa příjmy z tak lukrativní lokality v centru, v městské rezervaci UNESCO? Podobných dotazů na stavby a staveniště v pražských parcích bych bohužel našel ještě tak na dvě stránky, ale bylo by to únavné a kontraproduktivní.

Zašli jsme se na Petřín podívat – a vskutku, pár kroků od rozhledny jsme spatřili nevábné a nelibě páchnoucí místo. Komu patří, se nedalo z ničeho zjistit, ale že Petřínu na krásu nepřidává, je zřejmé.

K odstranění nepořádku prý přispěla mrtvola

Foto: Pavel Ryjáček

Jeden z našich výjezdů měl málem detektivní prvky. Z toho, co jsme hledali, zbyla jen stopa – a poněkud morbidní příběh.

Telefonoval nám čtenář ing. Bárta: „V Hodkovičkách, na louce před vstupem do lesoparku, koncem března kdosi složil 2 buňky. Vypadá to jako zdevastovaná prodejna, nejspíš vyhořelá. Nevíme, kde se to tu vzalo, ale na tenhle pozemek to rozhodně nepatří...“ Takto zhyzděná louka před lesoparkem musela být vskutku „potěchou pro oko“, ale především tu šlo o princip: kazit pěkné přírodní zákoutí je poněkud nepatřičné. Místní obyvatelé hledali viníka a snažili se zjednat nápravu. Dost dlouho se to prý nijak nehýbalo – až do chvíle, kdy se v jedné z buněk údajně našel zabitý člověk. Pak dostaly události rychlý spád: policejní vyšetřování vneslo do jinak klidného kouta nebyvalý rozruch a zdevastované buňky záhy zmizely. Na jejich místě najdete jen slehlou travu a nedaleko křížek, který patrně upomíná na tragickou událost. Hned vedle je ovšem pěkná louka „zkrášlena“ obrovským ohništěm – a také „posprejovaná“ cedule u vstupu do lesa svědčí o tom, že pěkných míst si v Praze neváží všichni. K nápravě, doufejme, nebude pokaždé třeba tak silných impulsů...

Co dodat? Těší nás, že vám na Praze záleží a že vás Listy inspirovaly. Ozvěte se i příště – třeba z vašich inspirací vznikne zajímavá rubrika.

(cyk)

Foto: Pavel Ryjáček

Dopravní stavby v Praze: čím pojedeme na Ruzyň?

Rychlodráha, nebo metro? To je, zdá se, debatní téma letošního jara...

„Chceme metro, ne rychlodráhu...“

„V Programovém prohlášení Rady hl. m. Prahy se jednou z priorit stalo prodloužení metra trasy A z Dejvické na letiště. To se ostatně již před loňskými komunálními volbami objevilo jako hlavní bod v pražských programech většiny politických stran,“ píše nám z občanského sdružení, které za prodloužení metra bojuje. „Toto řešení dopravní situace na Praze 6 a 7 je opodstatněné z mnoha hledisek. Podle dopravních výzkumů z roku 2002 je Dejvická nejzatíženější konečnou stanicí metra v celé Praze a společně s Hradčanskou má denní obrát cestujících celkem 156,1 tisíc osob. Navíc poměrně masivně roste bytová výstavba v okolí Evropské (např. Terasy Červený vrch) a obslužnost sídlišť Červený vrch, Veleslavín, Dědina a Petřiny je trvale nedostatečná. Metro, které by odlehčilo Evropské třídu (ta patří k silnicím nejvíce zahlceným automobilovou dopravou a s největším počtem nehod a smrtelných úrazů v Praze), je nanejvýš žádoucí.“

Metro směrem na Ruzyň by prý odlehčilo přetíženému Vítěznému náměstí, záchytné parkoviště v blízkosti letiště by omezilo vjezd automobilů do centra a zlepšilo by se životní prostředí v Praze. Autoři dopisu vyslovují zklamání, že se o metru v západní části Prahy nemluví a prodloužování tras mířilo – s výjimkou Zličína – jen na východ. „Metro jako spolehlivý, kapacitní, bezpečný a rychlý dopravní systém, který má příznivý vliv na životní prostředí (omezení kolizních míst, snížení hluku, exhalací, zlepšení životního prostředí v okolí stanic atd.) bylo označeno „stavbou století“, a tak to vnímají i občané Prahy 6, kteří se svými více než 15 000 podpisy připojili k požadavku prodloužit metro z Dejvické na letiště. Ti se ale již teď ptají: kdy se už konečně metra dočkáme?“ píše MUDr. Růžena Koryntová, místopředsdkyně občanského sdružení „Chceme metro, ne rychlodráhu“.

Foto: Petr Mazanec

„Rychlodráha Praze 6 nepomůže...“

Starosta Prahy 6 Mgr. Tomáš Chalupa při projednávání projektu rychlodráhy mimo jiné uvedl: Hlavním důvodem budování rychlodráhy příměstského typu je dle

nás spojení pražského regionu s centrem města a obsluha mezinárodního letiště Ruzyň. Obsluha vlastních obytných celků Prahy 6, kterými rychlodráha prochází, je podle navrhovatele funkcí druhotnou. Historická trasa Buštěhradské dráhy, která prochází mimo historické sídelní celky tvořící dnešní město, nemůže suplovat centrální dopravní prostředky spojující přímo tato lokální centra, v tomto případě máme na mysli zejména metro.

Vycházíme-li ze zadání a identifikačních údajů dnes projednávané stavby, jedná se o liniovou stavbu, která je rekonstrukcí, přestavbou a modernizací stávající Buštěhradské dráhy včetně novostavby dvoukolejného napojení letiště Praha-Ruzyň na trať Praha-Kladno.

Rychlodráha jako příměstský dopravní systém může v některých místech svými stanicemi navázat a doplnit základní kostru městské hromadné dopravy. V této části Prahy však o této kostrě MHD není dosud jednoznačně rozhodnuto a budování rychlodráhy přinese do území trvalé deformace v trasách obslužné dopravy logickým stažením autobusů a stanic ke své trase.

V souvislosti s tímto městská část trvá na svém zásadním nesouhlasu s průběhem zpracování a vyhodnocení srovnávací studie variant metra a rychlodráhy v tomto území... Je celkem patrné, jak zanedbatelný význam má železniční stanice Veleslavín pro obsluhu Petřin, jak nepřispěje rychlodráha k obsluze sídlišť Dědina a Červený Vrch. Z těchto důvodů vznáším jménem Městské části a jejich občanů zásadní nesouhlas již proti zadáním zpracování rychlodráhy...

Na Praze 6 si mimo jiné stěžují také na nepřilíhnutí objektivní přístup k posuzování plánovaných staveb. Potěšilo by je, kdyby koncept zahrnoval rozvoj veške-

ré dopravy v tomto území, tedy metra a rychlodráhy doplněné tramvajemi, případně autobusovou dopravou. Podmínkou je ovšem prodloužení metra z Vítězného náměstí západním směrem. To, že na některých úrovních je rychlodráha vydávána za věc rovnocennou s prodloužením metra, starosta Prahy 6 pokládá za nepřijatelné. Z pohledu laika, který sleduje spíš to, jak se dostat na letiště, vyjde nejspíš rychlodráha i metro nastejno. Ale pro místní obsluhu, tedy pro městskou část Praha 6, prý metro vychází lépe. „Požadavky Schengenské dohody splňují při určitém technickém řešení tyto prostředky oba, v této chvíli však naším cílem není otvírat otázku obsluhy letiště. Můžeme pouze deklarovat, že ji chápeme, ale v případě, kdy vyvolává nepříznivé dopady pro naše občany, konstatujeme, že zájmy dopravní obsluhy občanů Prahy 6 jsou nám přednější a nemůžeme dopustit, aby občané trpěli ekologickou újmu,“ uvádí se v prohlášení starosty Chalupy. Se stanoviskem sdružení „Chceme metro, ne rychlodráhu“ v rozporu není: „Za situace, kdy příslušné orgány neřeší důsledně problematiku dopravy této části města, kdy není rozhodnuto o prodloužení metra z Vítězného náměstí na západ, přestože jde o stanici s největším pohybem přestupů ze všech stanic metra (vedle stanice Můstek) a přestože všechny ostatní koncové stanice metra jsou již k obvodům Prahy „vytaženy“ nebo se prodloužení trasy realizuje (trasa IV. C) nebo dokonce se projektuje nová linka D, nelze se divit snaze občanských iniciativ zjednat pozornost na tyto problémy petičními a dalšími prostředky, které jsou zákonnými možnostmi našich občanů.“

Foto: Jiří Bergmann

„Vy tu rychlodráhu nechápete!“

MUDr. V. Skalička je rovněž z Prahy 6, ale jeho názor je jiný: „Rád bych se plně zastal nepochopeného projektu modernizace železniční tratě z Masarykova nádraží na Kladno s odbočkou na letiště Ruzyň. Domnívám se, že veřejnost byla neobjektivně a jednostranně ovlivňována tzv. anketou, hlásající „Nechceme rychlodráhu, chceme metro“. Ve skutečnosti nešlo o anketu, ale petici – nebylo v ní možné vyjádřit nesouhlas.

Není pravda, že by modernizovaná trať měla převážně negativní vliv na životní prostředí – ani na území MČ Praha 6. Odhlučněná elektrifikovaná trať by představovala málo významný zdroj hluku a vibrací, přitom by přinesla příznivý odliv individuální automobilové dopravy a obyvatel Kladna by konečně mohli bezkonkurenční rychlostí cestovat vlakem do centra Prahy, kde je zajištěna návaznost na všechny linky metra. Tento efekt

rychlosti a komfortu by byl setřen, kdyby museli cestující na periférii Prahy přestupovat na metro.

I když by prodloužení linky A metra na západ vedlo jen k mírnému urychlení dopravy na území Prahy 6 (svědomitý čtenář si vypočte minutové rozdíly oproti stávajícímu stavu vedení MHD, doplněném novými nácestnými zastávkami dráhy), nejsem odpůrcem stavby

metra. Bylo by však nešťastné, kdyby k němu došlo na úkor modernizace „Buštěhradky“.

Na závěr prosím lidi u nás na „Šestce“ i jinde, aby přistupovali ke kampani spojené s touto záležitostí s otevřenou myslí, abychom se nakonec neobraceli sami proti sobě. Modernizovanou Buštěhradku totiž velmi potřebujeme.

„Rychlodráha pro nás není až taková priorita...“

Minulé vedení hlavního města se navenek shodovalo v tom, že i když rychlodráha Pražany nadmíru zajímá, v poměru jiných pražských investic neznamená nijak zásadní téma. Z hlediska hromadné dopravy deklaruje Praha už nějaký čas jiné priority: například rozšiřování sítě metra a tramvajových tratí. „Rychlodráha má

význam hlavně pro rozvoj letiště; ten sice patří k městským prioritám, nicméně nemusí ho platit zrovna město. Na druhou stranu – pokud by se rychlodráha měla postavit tak, aby to městu prospívalo, Praha patrně její stavbu podpoří, i když jinak než finančně,“ dalo by se shrnout loňské stanovisko pražských radních.

Foto: Jana Sirejšková

Převáží MHD s vlaky nad auty? aneb O poučení z povodně...

V době těsně po povodni většina Pražanů učinila snadný postřeh: ejhle, regulace aut v Praze je docela dobře možná, a ne, že ne! Sice se to nelíbilo zdaleka všem, ale mnozí cestující si přímo „medili“: autobusy jely každou chvíli a ve vyhrazených pruzích uhnány centrem města, zatímco auta bezmocně stála v dlouhých kolonách. Všichni víme, že šlo o opatření v nouzi, nicméně současní pražští radní (kteří sborem tvrdí, že hromadná doprava musí mít přednost před individuální) připouštějí jistotou „popovodňovou inspiraci“.

„Samozřejmě, že některá z popovodňových opatření přejímáme i do běžného života,“ říká Radovan Šteiner. „Jedno z těch viditelných je vyhrazený autobusový pruh na ulici Milady Horákové, v okolí stanice metra Hradčanská. Ten se dnes stal už trvalou součástí dopravních opatření. Také některá preferenční opatření pro tramvaje byla převzata do běžného provozu – významně posílila třeba přednost tramvají na ulici Nádražní v Praze 5. Dále jsme natrvalo zavedli některé vlakové spoje, které se po povodni osvědčily: jak víte, zprvu byly náhradou za metro, ale necháváme je i po plném zprovoznění metra, jsou tedy součástí běžného provozu. Mám na mysli zejména spoje mezi Běchovicemi a Masarykovým nádražím.“

České dráhy mají ovšem omezené možnosti. Kapacita tratí není nafukovací (problém je prý zejména u těch, které vedou na Hlavní nádraží) a ČD zatím nemají k dispozici ani dost vlaků. Chybějí totiž elektrické jednotky vhodné pro příměstskou dopravu; to je ještě pozůstatek minulých éry, v níž se tehdejší ČSD zásobily především nepovedenými motorovými vagóny. Ale naději na zlepšení vidí všichni: hlavní město i České dráhy.

Jedním z diskutovaných témat je vyhrazený autobusový pruh na Severojižní magistrále, který po povodni nahrazoval tehdy nefunkční část trasy metra C. „Ten jsme ale do trvalého režimu nepřevzali. Víme, že to vypadalo efektně, když autobusy měly tak velkou přednost před auty, ale normálně tu žádné autobusové linky nevedou, takže nepotřebují ani zvláštní pruh. Dopravu zajišťuje metro C vlastně už od 70. let, kdy v centru autobusy nahradilo. V porovnání s metrem jsou autobusy přece jen neekologické, takže by bylo paradoxní je v centru znovu zavádět,“ říká R. Šteiner.

Omlazená trať aneb železnice nejen pro Prahu

Sever hlavního města, přesněji jeho část od Dejvic na Suchdol, prochází poslední dobou značnou rekonstrukcí. Velký podíl na tom mají srpnové povodně, kvůli nimž se uskutečnila i rekonstrukce některých nábrežních pozemních komunikací. V současné době probíhá přestavba železniční tratě na úseku od Masarykova nádraží do Kralup nad Vltavou, pražská část prochází Bubny, Bubení a Sedlcem.

Foto: Tereza Tobiášová

„Metro a rychlodráha přece nejsou v rozporu...“

Radní Radovan Šteiner, který má dopravu v hlavním městě v kompetenci nyní, do jisté míry přitakává oběma stranám: „Rozhodně počítáme s tím, že trasa A metra nezůstane ukončena na Vítězném náměstí, ale bude se prodloužovat severozápadním směrem. V územním plánu hlavního města Prahy to zatím obsaženo není, takže je nutné nejprve iniciovat změnu územního plánu. To je proces, který trvá minimálně rok. Ale faktem je, že Rada HMP ve svém programovém prohlášení zařadila přípravu prodloužení trasy A severozápadním směrem mezi priority.“

Podle radního Šteinera by akce mohla být připravena k realizaci v tomto volebním období. O napojení ruzyňského letiště se zatím nijak konkrétně nemluví, ale nabízí se to jako logický bod. Prodloužení trasy A směrem k Ruzyni podle Šteinera názoru není v rozporu s projektem modernizace železniční trati na Kladno, která by mohla mít odbočku na ruzyňské letiště: „V případě metra je investorem hlavní město Praha, které tím pádem musí zajistit i financování této trasy, a samozřejmě třeba i dostatečný počet vozů metra, které by potom zajišťovaly provoz.“

Takže, jinými slovy, Praha musí ten úsek provozně integrovat do systému pražské dopravy. Naproti tomu železniční trať dnešní Buštěhradské dráhy je v majetku státu, respektive jeho organizací – ať už je to Správa železniční dopravní cesty nebo České dráhy. Investorem této modernizace, iniciátorem či hybatelem musí být stát. Stejně tak potřeba železničního napojení Kladna na Prahu je myslím zcela jasná, takže i pro Středočeský kraj je to jedna z velkých priorit.“

Slovo „rychlodráha“ je podle Radovana Šteinera poněkud nemístné: „Ono se sice hovoří o rychlodráze, ale navrhovaná rychlost je 80–90 km za hodinu, takže ta trať vlastně nemá s rychlodráhou nic společného. Spíše jde o modernizaci, případně o elektrizaci železniční spojky mezi Prahou 7, Prahou 6 a Kladnem.“

Praha se k tomuto projektu bude vyjadřovat spíše z hlediska samosprávy, tedy z hlediska územního řízení a stavebního povolení. Z pohledu vedení hlavního města tedy rozhodování nezní, zda metro či železnice. Spíše je to, stručně řečeno, takto: metro rozhodně ano, a železnice – proč ne?

Motorová jednotka Desiro vyrobená pro saskou železniční společnost Vogtlandbahn. Koncem května ji představili v Praze, protož jen na tiskové konferenci nazvané Rozvoj regionální železniční dopravy v České republice. Svezli byste se? Foto: ČTK

Probíhá zde totiž modernizace tzv. prvního koridoru, který je součástí tratě, po níž by měly po jejím dokončení jezdit mezinárodní spoje s klíčovými uzly Německo–Ústí nad Labem–Praha–Česká Třebová–Brno–Břeclav–Rakousko. Renovace probíhají i na ostatních částech koridoru, největší pozornost teď ale směřuje k prvnímu, jelikož po jeho dokončení by celá trasa měla začít fungovat. Právě na úseku mezi Prahou a Kralupy nad Vltavou došlo v souvislosti s přestavbou trati k nepřetržitým

výlukám a ke změnám v jízdě některých vlaků, jelikož se kompletně renovuje nejprve druhá a následně první kolej z Bubence na Roztoky. Stavba na druhé koleji by měla být dokončena 13. července. Od 20. června pak začne modernizace první koleje v tomto směru, která by měla být hotova do 2. září tohoto roku. Terén okolo trati výrazně znemožňuje přístup k první trati (z jedné strany jsou skály, z druhé silnice a řeka), a proto se několik dní práce na jednotlivých kolejích překrývají. Ne-

znamená to ovšem, že by na trati došlo k úplné výluce. Odjezdy některých vlakových spojení jsou pouze posunuty na dřívější či pozdější dobu, aby vznikly kolem poledne zhruba dvě tzv. hluché hodiny, kdy je možné pracovat na obou kolejích současně, jelikož žádný spoj právě neprojíždí.

Výluky skončí s dokončením prací na první koleji, tedy k 2. září.

Dvoustranu připravili Pavel Ryjáček a Tereza Tobiášová

„Praha je centrem hudebního světa,“ říká proslulý dirigent

Kurt Mazur – jedna z nejrespektovanějších postav světové hudby – chválil Prahu, ale ještě víc Asii

K vrcholům letošního Pražského jara patřilo dvojitě vystoupení Orchestre National de France s novým šéfdirigentem Kurtem Mazurem. Ten je znám nejenom jako špičkový představitel precizní a přísné německé školy (když vedl filharmonii v New Yorku, přirovnávali ho ke krotiteli tygrů), ale i jako osobnost nebývalé odvážná a mravní: v NDR koncem 80. let působil tak, že mu po revoluci dokonce navrhovali prezidentskou funkci (odmítl s tím, že snad není tak špatný dirigent, aby se musel stát politikem). Na Pražském jaru patřil k nejsledovanějším hostům.

V Praze jsem docela často, byl jsem tu i s newyorskými filharmoniky. A jsem rád, že jsem tu zas. Naše poslední návštěva, kdy jsme tu hráli s Newyorskou filharmonií, se velmi povedla a udělala velký dojem i na orchestr. Těší mě, že v Praze stále nacházím toho starého ducha, kterého jsem tu vnímal už před více než 40 lety. Když jsem tu byl poprvé, v době, kdy mi bylo jednadvacet let, znamenal pro mne koncert v Praze s orchestrem FOK obrovskou čest. A kdykoli jsem od té doby přijel – třeba jen jako posluchač na Pražské jaro – všechny návštěvy ve mně zanechaly hluboký dojem. Jako mladý dirigent jsem z nich nesmírně profitoval. Je pěkné vidět, že Praha má stále ten šarm, jaký měla vždycky, a hlavně že Pražské jaro stále přitahuje světové publikum, i když si umím představit, že máte finanční

Foto: Archiv PJ

problémy – stejně jako všude na světě. Prahu jsem vždycky prožíval jako místo, kde se setkávají lidé ze západu i z východu, ze severu i z jihu. Vždy to byl středobod – jako kdyby pupek hudebního světa ležel v Praze. A Pražské jaro pro nás všechny hrálo zásadní roli. Byla to pro nás brána do světa a jsem velmi šťastný, že tato role Praze zůstala.

Samozřejmě, že při setkání s Kurtem Mazurem nemohlo zůstat jen u zdvořilostních řečí. Ostatně, na diplomatický jazyk si jeden z nejslavnějších mužů světa rozhodně nepotrpí:

Orchestr má povinnost vychovávat. V evropských školách se hudba bohužel už neučí, a to je pro nás velké nebezpečí. Jsme pozadu za celou Asií, dokonce v Číně už s tím začali. Vlastně všude, kam jsme v Asii přijeli, je úžasné, s jakým nadšením se tamní mládež učí rozumět klasické hudbě. Už na základní škole se děti učí hrát na zobcovou flétnu, tím si přiblíží noty, a tak můžou v hudbě rovnou tvořit. Hudba je pro ně jako hra, mají z ní radost, a to je pro mě to hlavní. U nás v Evropě se tohle čím dál tím víc potlačuje. Nevím, jak je to u vás, ale je to tak v Německu a je to vlastně všude, kam přijdu: děti se učí pracovat s počítačem, učí se počítat peníze, aby jich měly hodně, a učí se využívat marketinku. Evropanům se zdá, že to pro život stačí. Ale myslím, že tohle je to největší nebezpečí, a v téhle chvíli mu musíme čelit. A proto všude, kde jsem, proti němu bojuji. (cyk)

Přijďte na podskalské setkání Studenti Karlínu

Foto: Jana Štefěková

Sobota 21. června bude slavnostním dnem pro pražské Podskali. V tu dobu totiž spolek Vltavan ve spolupráci s Muzeem hl. m. Prahy, pod záštitou primátora Pavla Béma a starosty Prahy 2 Michala Basche, pořádá Podskalské setkání.

Při příležitosti znovuotevření Podskalského muzea Na Výtoni po jeho rekonstrukci, která trvala tři roky, čeká návštěvníky celá řada zajímavých akcí. Po prohlídce nové expozice v muzeu, která je věnována historii starého Podskalí, spolků Vltavan, dějinám voroplavy a paroplavy, se zájemci mohou projet historickým kolesovým parníkem Vltava, který bude v hodinových intervalech odjíždět z Rašínova nábřeží.

Na Výtoni bude otevřen stánek s občerstvením a celé odpoledne bude hrát spolková kapela Vltavanka. Pro děti je v muzeu připravena vědomostní soutěž a na přilehlém hřišti od 13 hodin archeologicko-výtvarné odpoledne. Součástí slavnostního dne je také autogramiáda knížky Zdeňka Breziny Hospoda není holubník, kde se dočtete mnoho zajímavého o Podskalí a Vltavě. Do Podskalí se dostanete MHD tramvaji č. 3, 7 a 17 do stanice Výtoň na Rašínově nábřeží. (ist)

Vstupné na akci zahrnuje návštěvu muzea, jízdu parníkem Vltava a občerstvení.

Veřejná prostranství i zcela opuštěné tovární haly ČKD v povodněmi těžce postiženém Karlíně ožily v těchto dnech sedmnácti uměleckými díly studentů, ale i obou pedagogů sochařského ateliéru prof. Jiřího Beránka pražské VŠUP.

Až do konce srpna budou instalace, z podstatné části inspirované loňskou živelnou pohromou, k vidění v prostoru od Florence přes Karlínské náměstí až po halu ČKD v Pernerově ulici a Lyčkovu náměstí. Smysl celé akce je sympatický: přímo v místech, která byla před rokem postižena zkázou, znovu připomenout jak vypjaté chvíle samotné katastrofy, tak oživení města i nutnost další potřebné pomoci, bez níž se plnohodnotný život do této oblasti nevrátí. Pestrost forem uměleckého vyjádření je úctyhodná – od figurálních motivů po čistě abstraktní díla, od myšlenkové závažných instalací po úsměvné, až ironické. Zbývá dodat, že si osobitá výstava nevyžádala vůbec

žádné finanční náklady – výrazně pomohli sponzoři, kteří darovali i veškerý materiál pro vznik artefaktů, a s instalací se nezištně vyrovnala firma Metrostav, a. s. Popřejme studentům, aby alespoň některé z vystavených děl našlo v Karlíně své trvalé umístění. (vf)

Jubilejní ročník Pražských schodů. Náměstek primátora hl. m. Prahy Mgr. Petr Hulínský dekoroval vítěze desátého ročníku exhibičního závodu na horských kolech Pražské schody Stanislava Hejduka. Divácky přitažlivý závod se jel ve středu 4. června za neuvěřitelného vedra v historických uličkách pražského podhradí. Foto: Ivana Strnadová

V minulém čísle jsme v článku o činnosti Městské knihovny přinesli mylnou informaci o pobočkách v Záhřebské ulici a na Ostrčilově náměstí (viz fotografie). Pravda je taková, že obě už prošly rekonstrukcí a automatizací, první z nich byla otevřena 4. listopadu loňského roku a druhá nabízí čtenářům opět své služby od poloviny letošního března. V obou bezbariérových knihovnách je umožněn přístup na internet, shodná je i výpůjční doba: Út 9–19, St, Čt 12–19, Pá 9–15. Čtenářům a Městské knihovně se tímto velmi omlouváme. redakce

Barokní tance v zahradě

Cesare Negri Milanese, zvaný také Il Trombone, proslulý profesor tance u císaře Rudolfa II., bude prezentovat své bally nazvané Le Grantie d'Amore... Sice se mistr pravděpodobně nedostaví osobně, ale vy budete mít možnost vrátit se o staletí zpět při interpretaci historických tanců souboru Chorea Historica a Collegium Marianum. Vystoupení se konala v minulých letech ve Valdštejnské zahradě a sklídila velký úspěch. Pokud máte chuť vidět tančící dámy a kavalíry v jedinečné choreografii docentky AVU Evy Kröschlové, přijďte do Vrtbovské zahrady v neděli 15. června ve 20 hodin. Více informací naleznete na www.vrtbovska.cz. (tt)

Pátrejte v paměti... a objevte Prahu!

Jako každý měsíc, i v tomto čísle Listů hlavního města Prahy vám nabídneme jednu z mnoha pamětních desek, na které můžete hlavně v centru města narazit. Než vám ale podáme doplňující informace, nejprve se musíme vrátit k předchozí soutěži, totiž na kterém objektu se nachází pamětní deska Pavla Josefa Šafaříka...

Opět se nám sešlo mnoho odpovědí a samozřejmě mnoho zajímavých doplňujících informací. Například pan Malik nám napsal:

„Pamětní deska od Ladislava Šalouna (r. 1926) připomínající P. J. Šafaříka, je umístěna na bočním traktu Klementina (Národní knihovny ČR) čp. 190/1 v Karlově ulici na Starém Městě v Praze 1. Od této desky Seminářskou ulicí až před vchod do budovy Magistrátu hl. m. Prahy na Mariánském náměstí, kde je i redakce Listů hl. m. Prahy, je to asi 180 kroků. Záleží na tom, kolik parkujících aut musíte obejít.“

Mnozí z vás nám také psali podstatnou skutečnost – citujeme z dopisu pana Jiřího Špačka:

„Snad stojí za zmínku, že P. J. Šafařík má pamětní desku také na domě, kde se 26. června 1861 uzavřela jeho životní pout. Tato pravděpodob-

ně mramorová deska je umístěna nad vchodem do domu v Krakovské ulici č. 14 na Novém Městě.“

Za všechny došlé odpovědi děkujeme. Zde je seznam výherců:

S. Červená, Praha 2
M. Slunečková, Praha 4
P. Kraus, Praha 5
J. Fajkusová, Praha 7
Ing. Z. Švitorka, Praha 9

Se začátkem léta jsme se rozhodli ukázat vám fotografii desky, k jejímuž objevení možná budete muset procházku po Praze prodloužit. Není to totiž pěšími hojně navštěvované místo, jako byla ta předchozí.

Josef Václav Sládek, jehož osobnost nám tato deska připomíná, byl nejen básníkem, ale i překladatelem významných zahraničních děl. Díky němu můžeme kupříkladu číst Lermontovovu poezii a Shakespeareovu

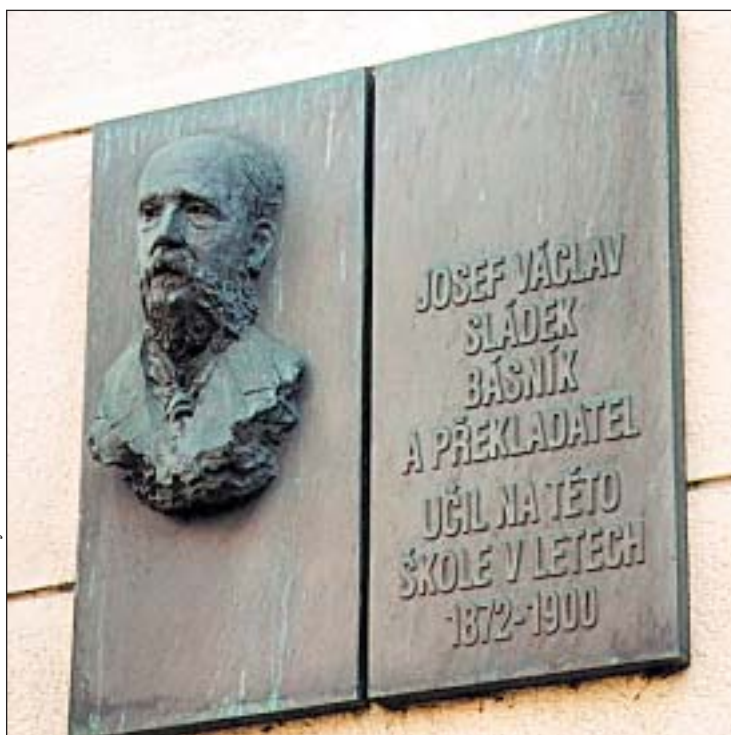

Foto: Bohumil Dobrovolský

sonety. Z jeho vlastní tvorby nemůžeme nezmínit nejznámější sbírky Sluncem a stínem, České znělky a Selské písně. Jeho podobizna společně s deskou je umístěna na jedné z pražských škol. Tato je významná, jak si ostatně můžete z fotografie sami přečíst, právě tím, že ji Josef Václav Sládek založil. Ve které ulici ji najdete?

Odpovědi pište na adresu:
Magistrát HMP
redakční oddělení
Mariánské náměstí 2
110 00 Praha 1

Pět správných odpovědí, které k nám dorazí do konce měsíce, odměníme pěknou cenou. (tt)

Proč máme výhrady k protipovodňovým opatřením v Praze

Podle záměru Rady hl. m. Prahy (usnesení 0038 z ledna 2003) se mají v některých místech Prahy vést protipovodňové hráze nikoliv po obvodu, nýbrž vprostředku říční nivy. V citlivých místech – v Karlíně, Libni a Troji – by tak došlo k jejímu zúžení a významné části záplavového území by byly odděleny od řeky. Zástupci radnice tvrdí, že podle některých výpočtů by se do zúženého profilu povodňové průtoky na úrovni velké vody z roku 2002 vešly. Zúžení záplavového území, byť vyvažované vyššími hrázemi, rozhodně znamená zmenšování míry povodňové bezpečnosti města. Nechápe, proč někteří členové rady pražského zastupitelstva brání vhodnějšímu a bezpečnějšímu řešení, jestliže nemají žádný vedlejší zájem získávat v nivě Vltavy, za ochrannými hrázemi, pozemky pro jinou zástavbu.

Domníváme se, že Rada zastupitelstva prosazuje zastaralé pojetí, které je zhruba na úrovni poloviny minulého století. Modernější koncepcí podle nás je vystavění protipovodňových hrází a stěn na okraji říční nivy, aby záplavové území bylo co nejširší, a tím bezpečnost městské zástavby co největší. Nezbytnou součástí protipovodňové ochrany Prahy je celková rehabilitace vltavské nivy, včetně obnovy starých říčních ramen.

Navrhujeme proto, aby ochranné hráze, stěny a základy pro mobilní ochranné prvky byly vystavěny na obvodu nivy. Dále by měly být odstraněny nevhodné objekty, které omezují průtočnost záplavového území. Žádoucí je rovněž obnova říčních ramen, která byla počátkem minulého století nevhodně zasypana při regulaci Vltavy. Navíc by měla být provedena celková rehabilitace ploch v nivě, přičemž nejlepším řešením je přeměnit pražské ostrovy a další nivní území v parky s velkým podílem travnatých ploch s doplňkovou vegetací, které by mohly sloužit rekreaci.

Za Český svaz ochránců přírody, 01/30. základní organizaci „Troja“

Tomáš Kobylák, předseda výboru
Ing. Tomáš Just, člen výboru

Výhrady k vedení hrází jsou neopodstatněné

V prvé řadě chci zdůraznit, že výstavba protipovodňových linií, její záměr a její cíle se nepředhodnotily nikterak radikálně, protože byly již obsahem územního plánu z roku 1999. Rada v lednu rozhodla, že protipovodňové zábrany se budou stavět na výši hladiny řeky ze srpna 2002. Učinila tak na základě analýz, které se prováděly v podstatě již od října a vycházejí z počítačové simulace chování řeky za různých situací a z doporučení odborníků. Dále Rada pozměnila v některých detailech trasy povodňových linií, zejména v oblasti Rohanského ostrova, a rozšířila chráněnou část území Holešovic a Radotína.

Podstatné je, že mezi řekou a protipovodňovými liniemi musí vzniknout území, vyhovující požadavkům jak vodohospodářů, tak životního prostředí. Zkrátka zde musí být plochy veřejně přístupných parků, které budou splňovat obě hlediska. Největší taková plocha v centru města se otevírá od Negrelliho viaduktu až k severní špičce Libeňského ostrova, což je podle mého názoru důstojné místo pro nový městský park. Určitě k takové rehabilitaci musí dojít i v Troji, kde se v těchto týdnech ověřuje možná trasa protipovodňových linií, o jejímž konečném vedení rozhodnutí ještě nepadlo.

Nepotvrzují se však obavy z toho, že výstavbou protipovodňových zábran se zúžené koryto řeky při stejném množství povodňové vlny zvedne oproti stavu ze srpna roku 2002. Počítačové simulace jasně ukazují, že lidský faktor zde nehraje významnou roli. Po dokončení všech staveb tak, jak jsou v územním plánu naplánovány, zvednou hladinu nanejvýš o 10–20 cm. To ovšem bude bohatě kompenzováno záchrannými, pročišťovacími opatřeními v aktivní zóně řeky, čímž lze snížit hladiny oproti srpnu 2002. Problémem zaplavení Karlína (a všechny podklady, které zatím byly zpracovány, tomu nasvědčují) je zpětné zvednutí řeky, která se zarážila o soutěsku na sever od Prahy, snad u ústí

Listárna

Šáreckého potoka nebo u Bílé Skály pod Bulovkou, snad je na vině celé koryto až k ústí Vltavy do Labe. To právě nyní odborníci zkoumají. Prozatím bezpečně víme, že v Karlíně byla voda o dva metry výše, zatímco na Malé Straně jen o necelý metr. Na pravém břehu stačila šedesáticentimetrová rezerva, aby voda nepřetekla přes hliníkové stěny, které byly dimenzovány na maximální průtok z konce 19. století. Řeka se při ložské povodni chovala mnohem komplikovaněji a hlavní problém nespočívá v tom, že se nastavily umělé překážky, například nábržeňnými zdmi v roce 1905 – průběh povodně byl diktovaný samým tvarem a dispozicemi vltavského kaňonu.

Ing. Jan Bürgermeister,
náměstek primátora hl. m. Prahy

Vážená redakce,

v květnovém čísle „Listů“ uvádíte kolařům rady od policie, co kolo musí a nemusí mít. Že je ale zakázáno jezdit na kole po chodnících, o tom nepíšete a ani jsem to nikde nečetl – ani cedule zákazu jsem neviděl. Tento nešvar si zvyká čím dál více kolařů. Proplétají se mezi chodci, a zvláště nebezpečná místa jsou na chodnících, kde jsou stanice a plno lidí a dětí. Vloni mi narazil loket na stanici autobusu v Hloubětíně kolař. Jasně, že ujel. Tato nara-

ženina po kontrole RTG mě bolela při ohýbání ještě půl roku. Je plno lidí, kteří takové střety nehlašují. Je to netečnost doby, nikomu to nevadí, ani policie to nekontroluje.

Že nemáme cyklostezky, to cyklisty neopravňuje tako jednat. Dospělé kolaře rozhodně kontrolovat a pokutovat. Pro příště více propagace v této záležitosti!

S pozdravem

J. Novák,
Praha 9

Patronka horníků Sv. Barbora bude dohlížet nad bezpečným průběhem ražby

Pracovníci a. s. Subterra zahájili počátkem června stavbu průzkumné štol, která má podrobně zmapovat geologické podmínky v trase připravovaných silničních tunelů stavby č. 513 v úseku Lahovice–Vestec. Trasa jižní části vnějšího silničního okruhu kolem Prahy od Cholupic k Vltavě bude procházet dvěma jednosměrnými tunelovými trouby. Levá bude třípruhová, pravá dvoupruhová, obě se sklonem 4 %.

Štola bude ražena z obou portálů Komořany a Cholupice. Je členěna na „přístupovou“ štolu (délka 174 m, výška 4,7 m) a na štolu „průzkumnou“ (délka 1735 metrů, výška 5,5 metru).

Slavnostní zahájení prací bylo spojeno s tradičním osazením Sv. Barbory – ta jako patronka horníků a důlních pracovníků bude „dohlížet“ nad bezpečným průběhem celé stavby.

Ing. Pavel Stoullil,
Subterra, a. s.

HŘIŠNÍ LIDÉ MĚSTA PRAŽSKÉHO

Z lehčích příběhů městské policie v několika uplynulých týdnech

JEŠTĚ, ŽE NEVYBĚHL NAHÝ

Krátce před čtvrtou hodinou odpoledne vyběhl z obchodu s oděvy Na Příkopěch mladý muž. Za ním vyběhla ostraha prodejny a po chvíli se všichni začali prát. Kolemjdoucí strážníci pranic ukončili a vyzvali účastníky, aby vysvětlili své jednání. Ukázalo se, že prachajícím muži „uvízlý za nehty“ oděvy za více jak 17 000 korun. V doprovodu strážníků tudíž putoval na policejní služebnu...

PATRNĚ TAM BYL OHNIVÝ PES

Podle oznámení na lince 156 měl v ulici M. Kudeřkové v Praze 4 volně pobíhat pes. Když strážníci projížděli místo, kde se údajně zvíře mělo nacházet, spatřili, jak v blízké ulici Za Parkem hoří zaparkovaný moskvič. Zavolali hasiče a policii a zajistili místo požáru. Hledaného psa ovšem nikdo neviděl...

NEBYL PŘILÍŠ SEXY NA TO, ABY...

Dvě dívky oznámily strážníkům v Praze 15, že se před nimi obnažoval a poté onanoval cizí muž. Podle dívek se tu vyskytoval už v minulosti a stejnoou zálibu prováděl vždy. Tentokrát však exhibicionista musel vysvětlovat své chování policistům, což bylo jistě potěšením pro obě strany...

USNULI V UKRADENÉM AUTĚ

Všímavý občan řekl strážníkům, že se na parkovišti poblíž křižovatky Koněvovy a Želivského v Praze 3 nachází vozidlo se třemi podezřelými spícími osobami. Záhy vyšlo najevo, že vozidlo bylo nahlášeno jako odcizené. A tak se spáči i s vozidlem probudili v rukou Policie ČR...

DOSTALI CHUŤ NA CIZÍ RYBY

Na břehu rybníka u vodoteče Kunratického potoka si strážníci všimli trojice mužů podivného chování: jakmile strážníky spatřili, začali odhazovat nějaké věci do vody a snažili se co nejrychleji zmizet. Jeden z mužů si přece jen ponechal batoh, který pevně svíral v náručí. A ukázalo se, že batoh je plný ryb. Muž přiznal, že ryby nychtal v rybníce, a snažil se strážníky pohnout ke smírnému řešení: ryby pustit do rybníka a celou věc nechat být. Na služebnu Policie ČR posléze putoval i s úlovkem...

POMŮC, KROKODÝL!

Chodce před jedním z domů v Mikulandské ulici v Praze 1 pořádně vystrašil hrozivě vypadající červený ještěr, který se ukrýval pod autem. Zvíře bylo přes metr dlouhé. Pod autem se mu po chvíli přestalo líbit, a tak se vydalo do blízké hospody, kde ho nakonec strážníci chytili. Větší práci jim ovšem dalo najít majitele. I to se nakonec podařilo, ale pro ještěra si přišel majitelův syn, který se bál, že ho domácí mazlíček kousne. A tak ho strážníci raději doprovodili domů i s nalezeným zvířátkem...

MUŽ HOPSAL PŘES BALKÓN

V Praze 10 byl spatřen neznámý muž, jak se přes balkónové dveře dobývá do přízemního bytu. Přivolaní strážníci zazvonili u označeného bytu, načež na balkon vyšel muž, který jakmile strážníky uviděl, vyskočil oknem v přední části domu a snažil se zmizet. Strážníci ho po několika metrech dostihli a omežili na osobní svobodu. Pro nezvaného bytového návštěvníka mělo vše dohru na policii...

PEJSEK VĚZNIL ČTYŘI LIDI

Horkou chvilku zažila osádka osobního vozidla, kterou zvenčí ohrožoval útočící pes. Na základě tísňového volání na linku 156 strážníci přijeli k místu, kde pes podobný pitbullteriérovi útočil na stojící auto, ve kterém seděly 4 osoby. Štěkal a při jakémkoliv pohybu, který jen naznačoval snahu vozidlo opustit, útočil. Strážníci zablokovali služebním vozem silnici tak, aby vzteklý pes nemohl utéci, a vyzkoušeli útulek pro opuštěná zvířata v Troji. Právě tam se shodou okolností mezitím dostavil majitel psa, který svého mazlíčka postřádal. Pejsek ještě stihl přeskocit plot okolní budovy a ohrožovat obyvatele ulice, teprve pak ho do útulku dopravili. Vše bude mít dohru na úřadu městské části, ale co provede zvířátko příště, je ve hvězdách...

Nejenom stovky věží...

Stejně nelehkým úkolem jako spočítat všechny věže, věžičky a věžky „stověžat“ Prahy je dopočítat se všech mostů, mostků a lávek na jejím území. A jestliže se uvádí, že věží je na tři sta padesát, mostů je ještě víc a stále vznikají nové.

Málokterá nová komunikace, ať silniční, železniční či pěší, včetně nových částí tras metra, se dnes obejde bez nutnosti přemostění nějaké překážky. Mosty jsou obdivuhodnými doklady lidského umu, protože v naprosté většině je jejich praktická funkce úzce spojena s funkcí estetickou a uměleckou, krása mnohých si v ničem nezadá s krásou věhlasných katedrál, jen není vždy patrná na první pohled. Vždyť kolik mostů známe jen podle vozovky, po které projíždíme dopravními prostředky? Ani při jízdě po železnici si většinou neuvědomíme úžasnou mostní stavbu do hloubky často desítek metrů pod kolejnici, z oken uhanějího vlaku neviditelnou. Pokusme se někdy podívat na mosty i z jiných úhlů než z těch obvyklých, bude to určitě příjemné překvapení. Každý z nich je něčím unikátní a pozoruhodný. Za všechny pražské mosty si letmo „proplujeme“ alespoň ty přes Vltavu.

Most Závodu míru (Zbraslavský most, 1964) je svým jediným obloukem jakousi vstupní branou řeky do hlavního města.

Branický železniční viadukt (1955), lidově nazývaný Most inteligence, kromě Vltavy přemostuje dvě silnice a dvě železniční trati. Středem vede oplocená stezka pro pěší a zajímavý je i šestimetrový výškový rozdíl mezi oběma konci mostu.

Barrandovský most (1983) kříží Vltavu pod úhlem 53 stupňů a celkově je nejrozsáhlejším mostním dílem v republice.

Železniční most (1901) pod Vyšehradem má po obou stranách vysunutě pěší stezky. Nahradil původní jednokolejový železniční most z roku 1871.

Palackého most (1878) je dnes druhým nejstarším silničním mostem. Na jeho stavbu byly použity kameny v národních barvách – modrá žula, červený pískovec a bílý mramor – a byl zdoben čtyřmi Myslbekovými sousošími, která jsou nyní umístěna na Vyšehradě.

Jiráskův most (1933) je železobetonový a jeho šest pilířů je obloženo žulou.

Most Legií (1901) stojí v místech železného řetězového mostu Františka I., který byl postaven v letech 1839–41 jako druhý pražský most po Karlově mostu a stržen roku 1888. Nový most byl vystavěn ze žulových kamenů tří barev, dnes už, stejně jako u Palackého mostu, jen obtížně rozlišitelných.

Karlův most (1357) stojí bezmála 650 let a nikdy na něm nebylo vybíráno mostné.

Mánesův most (1914) je betonový a stojí v místě někdejšího přívozu.

Čechův most je svou délkou 169,1 m nejkratším vltavským mostem. Je to jediný obloukový železný most v Praze a pro svou jedinečnou zdobenou

mostní konstrukci v secesním slohu je chráněnou technickou památkou.

Štefánikův most (1951) stojí v místech řetězového mostu císaře Františka Josefa I.

Hlávkův most (1910, 1911) je jediným mostem, který nebyl nikdy přejmenován. Byl stavěn na dvě etapy, nejdříve jako železný z pravého břehu na Štvanici, pozdější druhá část na holešovicovou stranu byla betonová. Při úpravách na přelomu padesátých a šedesátých let byla jeho šířka

zdvojnásobena a železná část nahrazena železobetonem.

Negrelliho (Karlínský) viadukt (1850) se pyšní největším počtem oblouků (85) a největší délkou – téměř jeden a čtvrt kilometru. Je jednou z nejkrásnějších železničních staveb v Evropě.

Libeňskému mostu (1928) předcházela 449 m dlouhý dřevěný most. Současný most je dlouhý 780 m a kromě řeky překlenuje holešovické přístaviště.

Železniční most pod Bulovkou (1976) je postaven na dvojicích šikmých stojek a kříží se s řekou pod úhlem 45 stupňů.

Most Barikádníků (1928, 1977) byl v 70. letech od základů přestavěn. Původní most přestal vyhovovat dopravním nárokům svou šířkou 16 m (šířka dnešního je víc než dvojnásobná) i celkovou zchátralostí. Nový most je zatím posledním silničním mostem na území Prahy. Dále po proudu už Vltavu překonává pouze ocelový most tramvajový a visutá lávka pro pěší a cyklisty z Císařského ostrova k Trojskému zámku.

Stanislava Bürgerová

Tajenka z předchozího čísla zněla: Pražské jaro je již tradičně plné vonných květů a líbezných not. Šťastnými výherci se stali: J. Stehličková, Praha 1; K. Volfová, Praha 4; J. Havlůjová, Praha 6; J. Štágl, Praha 8 a J. Kuběnka, Praha 9. Řešení této křížovky zašlete do redakce – poštou, anebo elektronickou poštou – nejpozději do pondělí 30. června.

HISTORICKÉ ZAJÍMAVOSTI

SMÍCHOV-PRAHA 5

Smíchovští už v hluboké minulosti hleděli dávno dopředu: svůj městský znak si zavedli totiž o plyných 54 let dříve, než se z jejich osídlení stalo město. Částečně to asi vyplynulo z povýšení na předměstí v roce 1838. A když byl Smíchov před sto lety (přesně 22. února 1903) císařským rozhodnutím povýšen na město, už se nová podoba znaku nevymýšlela, jenom došlo k malým úpravám.

Dnes je Smíchov spolu s několika dalšími, původně samostatnými obcemi (např. Motolem, Košířemi, Hlubočepý nebo Radlicemi) součástí Prahy 5. Současný znak páté městské části se od tradičního smíchovského liší jen v několika malých barevných detailech a jinou korunou.

ZNAK

Stříbrná kvádřovaná zeď v červeném štítě je prolomena červenou branou s polospuštěnou zlatou mříží. Z brány vyniká obrněná paže hrozcící stříbrným mečem se zlatým jílcem a zástitou. Na zlaté střeše prostřední, větší stříbrné věže, stojí černý, zlatě korunovaný orl se zlatou zbrojí. Po každé straně orla vyniká ze střechy šest zlatých žerdí se zlatými hroty a s praporky, které se vzájemně překrývají. Postranní věže jsou prolomeny jedním černým dvojdílným oknem a mají zlatou střechu zakončenou zlatou makovicí. O věže se opírají dva štítky, v pravém je vzpřímený dvouocasý lev se zlatou korunou, v levém spatřujeme na černém trojvrší stříbrnou věž s cimbuřím.

	HLAS HOLUBA	1. DÍL TAJENKY	ROZPRAŠOVAČE	ZKRATKA TISKOVÉHO OBORU	SPZ OKR. OPAVA	LIPNICOVITÁ TRÁVA	DÝMAT	SPZ OKR. PŘEVÍDOZA	OSOBNÍ ZÁJMENO	VRBOVÁ	DOBŘÁ VŮLE	BODAVÝ HMYZ	ZKRATKA AMATÉR. PLYVEC. KLUBU	HYJE (ŘÍDCE)	ÉTERICKÉ (BÁS.)	3. DÍL TAJENKY	HNĚDÍ ZPĚVNÍ PTÁCI
INICIÁLY PĚVCE ŽITKA		DESETINA TISÍCE			ZBAVOVÁNÉ SPOJE LETEM SE VZDÁLITI											ZNAČKA NANO-SEKUNDY	
SPZ OKR. ROKYCANY		2. DÍL TAJENKY PRACHATICKÁ SPZ														ZNAČKA HLINÍKU SPZ OKR. TRENČÍN	
OMÁČKOVÁ PŘÍBADA				Z TOHOTO MÍSTA ČESKÝ ZPĚVÁK				VČELÍ PRODUKT PŘŮJEMNĚ					SICILSKÁ SOPKA HORKÝ NÁPOJ				
	PROTAŽENÍ NITĚ HL. MĚSTO J. KOREY				NALÉVAT POTĚ			HESLA CESTOVNÍ PRUKAZY					SLEZSKÉ MĚSTO ČESKÝ ZPĚVÁK				
MALÝ STATIV							NÁPOJE Z CHMELU MÍŽNÍ CÉVA					INDICKÝ POLITIK ZNAČKA MYDEL					
INICIÁLY REŽISÉRA ORNESTA		IZRAEL PŘÍSTAV ÚTVARY NA NEBI				NEVELKÁ INDICKÁ TRUBKA				MODERNÍ PASTÝŘI OVCÍ						SPZ OKR. GLOWOUC MALÝ TERČ	
SLOVEN "STRÝČ"			4. DÍL TAJENKY JM. SPIS. STAŠKA							NESOULASNY BOJ						SPZ OKR. TRUTNOV ZVÍRENA	
DOMÁCKÝ LIBUŠE				OTÁZKY (ZASTAR.) SPOJKA				EVROPSKÉ MOŘE SKŘEK VRÁNY						ZNAČKA ŽELEZA KULINÝ NEROST			NERVOVÝ ZÁŠKUB ZNAČKA ČISTICHO PRAŠKU
	SPZ OKR. ZNOJMO	SPZ OKR. LOUNY V ŠACHU KONEC			PLANETKA JAKÁ OSOBA			KILOGRAMY KTERÉ (ZASTAR.)					HRACÍ LIST HRUZA				
CHAOS						ČTVRTÁ TRÍDA MAĐAR. "A"							DOHNAT VÝUKU INC. ATL. DVORÁKA				
5. DÍL TAJENKY																	
EVROPAN				ČÁSTI OBCÍ					SYNDROM SELHÁNÍ IMUNITY					SLOVEN "JESTLI"			POMŮČKA: ELAT, ES, IND, NĚ, ŠANKHA